

IZVJEŠTAJ

UPRAVNOG ODBORA
JUGOSLOVENSKOG
ŠUMARSKOG UDRUŽENJA

PREDLOŽEN 60 (XV) GLAVNOJ REDOVNOJ
GODIŠNJOJ SKUPŠTINI 3 I 4 SEPTEMBRA
1936 U ZAGREBU O RADU U GOD. 1935/36

ZAGREB 1936

TISAK ŠTAMPARIJE „GUTENBERG“ U ZAGREBU

S A D R Ź A J :

- 1) Uvodne napomene.
- 2) Izvršenje zaključaka prošlogodišnje skupštine.
- 3) Pitanje zastupanja šumske privrede u komorama.
- 4) Devastacija šuma.
- 5) Pitanje lugarskog osoblja.
- 6) Prinadležnosti državnih službenika.
- 7) Imovne općine.
- 8) Uredba o organizaciji struke.
- 9) Praksa činovničkih pripravnika.
- 10) Rad na propagandi šumarstva.
- 11) Veze s društvima i ustanovama.
- 12) Veze s inozemstvom.
- 13) Spomen mrtvima.
- 14) Posmrtna pomoć.
- 15) Šumarski List.
- 16) Interni rad.
- 17) Bilanca za godinu 1935.
- 18) Stanje društvene imovine i zakladâ.
- 19) Razmjera primitaka u 1935 godini.
- 20) Razmjera izdataka u 1935 godini.
- 21) Predlog budžeta za 1937 godinu.
- 22) Članovi glavne uprave.

UVOD.

Prije nego li prijedemo na izvještaj o radu Upravnog odbora u minuloj godini i pomenemo važnije događaje u životu Udruženja, dužnost nam je naglasiti, da je rad Odbora već uglavnom opisan i evidentiran u Šumarskom Listu. U stalnoj rubrici »Iz Udruženja« oštampan je zapisnik prošlogodišnje skupštine, koja je održana 15 septembra i narednih dana 1935 u Splitu i Jelsi, oštampani su i zapisnici odborskih sjednica, kao i predavanja održana na prošlogodišnjem zboru. Prema tome je rad Udruženja našim članovima već u najvećoj mjeri poznat iz Šumarskog Lista. Stoga smo ovaj izvještaj sastavili samo ukratko — da bude nadopuna onome, što je već pomenuto u Šumarskom Listu.

Uzgred spominjemo, da je u rubrici »Iz Udruženja« u Šumarskom Listu od prošlogodišnje skupštine na ovamo u svemu sitnotiskom oštampano 77 stranica (bez zapisnika posljednje sjednice). Uprava je održala pet sjednica i na njima raspravila 89 točaka (predmeta).

ZAKLJUČCI PROŠLOGODIŠNJE SKUPŠTINE.

Odmah po svršetku Glavne skupštine Uprava je izvršila njezine zaključke. Tako su pored ostalih poslane nadležnima slijedeće predstave:

a) Gospodinu Ministru prosvjete i g. Ministru šuma i rudnika predstava u predmetu apsolvenata sarajevske »Šumarske škole«.

Apsolventi te škole imaju po Uredbi o rang u stručnih škola prema srednjoj školi i fakultetima rang onih, koji su svršili samo 2 razreda srednje škole. Neki njeni apsolventi još su raspoređeni kao zvaničnici i pored toga, što su se u sarajevsku Šumarsku školu primali kandidati sa 4 razreda srednje škole, a školovanje je trajalo dvije godine.

Informirani smo, da je analogna nepravda učinjena apsolventima geodetskih tečajeva. Pred rat postojao je uz šumarsku akademiju u Zagrebu Geodetski tečaj, koji je trajao 2 godine. U tečaj primali su se kandidati sa maturom. Takav je tečaj postojao poslije rata i u Ljubljani na Tehničkom fakultetu. Usprkos fakultetske naobrazbe priznaje se abiturijentima tih tečajeva, koji su u drž. službi, samo 8 razreda srednje škole.

Geodeti su tražili, kao i mi za apsolvente Šumarske škole u Sarajevu, da se predmet riješi finansijskim zakonom. Nisu uspjeli, usprkos naglašavanja, da pomenutih apsolvenata ima zapravo malo. Jednako malo ima i apsolvenata Šumarske škole u Sarajevu.. Time, što bi im se omogućilo napredovanje i nepravda uklonila, državni bi budžet bio vrlo malo opterećen, a opet ti službenici bi stekli jaču volju za rad.

Znajući, da je nepravda, što je po Uredbi o rang u škola nekadašnja Šumarska škola u Sarajevu izjednačena sa samo dva razreda srednje škole, kao da je lugarska škola, dužnost je bila Udruženja da ne miruje, dok se predmet povoljno ne riješi.

Postojeći sistem raspodjele činovnika po školskoj spremi ne poznaje prelaze. Mislimo da to nije opravdano. Ako netko ima 7 ili 8 razreda srednje škole, a nema mature, priznaje mu se kao da ima samo 4 razreda. Matura je međutim ispit, koji ima dokazati, da je kandidat sposoban za univerzitetski studij. U vezi toga, kako se, uslijed nepolaganja maturalnog ispita može tako rekuć oduzeti svaka valjanost viših gimnazijskih razreda?

Razlika između pune srednjoškolske sprema i sprema, koju je dala nekadanja sarajevska šumarska škola, jeste zapravo u 2 razreda. A opet su apsolvanti nekadašnje križevačke srednje škole mogli doći u grupu IV-2, dok apsolvanti sarajevske škole, nakon mnogo godina službe, istom u IX grupu.

Pri zaključku ovog Izvještaja stigao nam je odgovor Ministarstva, da je Glavni prosvjetni savjet na predlog g. Ministra šuma i našeg Udruženja stvar uzeo ponovno u raspravu i pored ostalog dao slijedeće mišljenje sa svog 2177 redovnog sastanka od 22 maja o. g. (S. br. 429 i 430/36.):

»I. Apsolvanti: 1) Bivše praktične lugarske škole; 2) Lugarske škole; 3) Lugarskog tečaja; 4) Lugarskih ispita bez škole, na osnovu šumarske prakse; 5) Raznih lugarskih kurseva, škola i ispita za obrazovanje lugarskog osoblja imaju kvalifikacije specijalne stručne škole za zvaničnika, po §-u 10 zakona o činovnicima, dok ostanu u svojoj struci.«

»II. Apsolvanti: 1) Bivše Srednje tehničke škole od 4 godine u Sarajevu; 2) Šumarske škole u Sarajevu od četiri, tri i dve godine imaju kvalifikaciju potpune srednje škole po §-u 45 tač. 2 zakona o činovnicima, dok ostanu u svojoj struci.«

»III. Apsolvanti: Niže Gozdarske škole u Mariboru imaju kvalifikaciju nepotpune srednje škole po §-u 45 tač. 1 zakona o činovnicima, dok ostanu u svojoj struci.«

Gospodin Ministar prosvjete odlukom svojom P. br. 21762 od 19 VI o. g. usvojio je mišljenje Glavnog prosvjetnog savjeta. Na temelju toga izdaje Ministarstvo prosvjete već uvjerenja po molbama interesenata u smislu §-a 61 zakona o budžetskim dvanajstinama za mjesece august-decembar 1935 god. i januar-mart 1936 god. za vrijeme dok se ne propiše dopunska uredba u smislu čl. 7 Uredbe o rangju stručnih škola.

Ugodna nam je dužnost, da o ovom povoljnom završetku našeg nastojanja izvijestimo naše članove, a ujedno i da zahvalimo g. Ministru šuma na zauzimanju po tome predmetu.

b) U predmetu unapređivanja šumarstva na Kršu poslana je g. Ministru šuma predstavka. Ministarstvo je odgovorilo da prihvata glavne smjernice, na koje je Udruženje u svojoj predstavi ukazalo.

c) U predmetu čl. 75 i 76 Zakona o budžetskim dvanajstinama od 29 jula 1935 upućena je opsežna predstavka g. Ministru šuma — prema zaključku Glavne skupštine. O toj predstavi biće i niže govoreno.

d) U smislu zaključaka Glavne skupštine upućene su predstave u predmetu agrarne reforme, propagande šumarstva kao i u pitanju Pravilnika o upravi i gospodarenju sa lovištima državnim i lovištima imovnih općina.

ZASTUPANJE ŠUMSKE PRIVREDE U KOMORAMA.

Unapređivanje poljske i šumske privrede među ostalim spada u dužnosti i općih upravnih vlasti (napose banskih uprava i sreskih načelnika). Dakle sreski šum. referenti kao i referenti kod banskih uprava imaju pored šumsko-policijskih dužnosti da vode brigu i o unapređivanju šumarstva, o propagandi, o pošumljivanju golih površina, da upućuju šumoposjednike u racionalno šumsko gospodarstvo i tako redom.

Šumsko-policijski propisi brane i štite postojeće opće interese. Ali evidentno je, da napredak ne leži samo u tome, da se ti interesi zaštite, već da se i unaprijeđe. Dakle samo korak dalje od šumsko-policijskih mjera dolaze mjere oko unapređivanja šumske privrede i to ne samo in ultima linea u općem, već i u interesu samog privrednika.

Mogu li državni organi sami u pravoj mjeri zastupati, braniti i unapređivati privredu? Mogu li sami zastupati i braniti interese privrednika? Izgleda, da je u današnjim socijalno-ekonomskim prilikama potrebna i saradnja samih interesenata u punoj mjeri. Sam privrednik najbolje zna, gdje ga boli. Privrednike dakle treba organizovati u ustanove, u kojima će moći sami štititi i zastupati interese privrede.

Industrija, trgovina i obrt kao privredne grane imaju već odavno svoje industrijske, trgovačke i obrtne komore. Poljoprivreda i šumarstvo, premda najveće i najvažnije privredne grane kod nas još ih nemaju. Zar to ne izgleda čudno? Kad uočimo, da je daleko lakše organizovati manji skup ljudi, čiji se interesi ne razilaze, nego li velike, goleme skupove, sa najrazličitijim i neobično mnogobrojnim potrebama i interesima, najraznovrsnijom naobrazbom, a onda i sa veoma raznolikim pogledima na život uopće — stvar nam je jasna.

Nije čudo, da je neorganizovan poljoprivredni stalež dosada preplatio mnoge račune vis-a-vis drugih staleža i da je, u izvjesnoj mjeri možda i zbog toga došao u vrlo težak položaj.

U vezi toga naše je Udruženje pozdravilo zamisao organizovanja poljoprivrede u polj. komorama.

Za nas je od najveće važnosti pitanje: treba li u tim komorama da bude organizovana i šum. privreda i na koji način?

Brojni nacionalni ekonomski zastupaju mišljenje, da liberalni sistem pomalo ustupa mjesto planskom sistemu, u kome će inicijativno najveću ulogu igrati organizovani staleži.

Upravni odbor je zamolio nadležno Ministarstvo poljoprivrede za projekat Uredbe o polj. komorama.

Ministarstvo poljoprivrede spremno nam je izašlo u susret i dostavilo 10 primjeraka projekta Uredbe.

Svaka banovina imaće po tome projektu svoju komoru. Sjedište banske uprave je sjedište komore. U prvom se članu projekta kaže: »Za zastupanje, zaštitu i unapređenje interesa poljoprivrednika kao i interesa poljoprivrede uopće, ustanovljuju se banovinske poljoprivredne komore«. One su »javno pravne ustanove i savjetodavna tijela drž. vlasti i samoupravnih tijela po svim pitanjima, koja su u vezi sa poljoprivredom, nacionalnom privredom uopće i socijalnim poretkom«. Za šumarstvo je važna zadnja alineja prvog člana: »Pod poljoprivredom u smislu propisa ove uredbe smatra se i šumarstvo«.

Član 3 ističe da komore rade prema odredbama Zakona i svojih statuta i Pravilnika, koje donose komorska vijeća, a odobravaju nadležne vlasti (ban). Komore su prvenstveno savjetodavna tijela, one imaju da proučavaju sva pitanja, koja se odnose na poljoprivredne grane i da podnose vlastima svoja mišljenja i predloge.

Član 7 nabroja pripadnike polj. komora. To su: »1. Vlasnici polj. (šumskih) posjeda (imanja), koji ga sami sa svojom porodicom ili u svojoj režiji obrađuju a poljoprivreda im je glavno zanimanje...«.

»2. Zakupac, napoličar i uživatelj polj. posjeda ako im je poljoprivreda glavno zanimanje«.

»3. Poljoprivredni radnik pod uslovom da najmanje 3 godine živi u jednoj općini i da mu glavni prihod čini zarada od rada u poljoprivredi i da ne potpada pod Zakon o osiguranju radnika«.

Pripadnici komore imaju aktivno i pasivno izborno pravo za komorsko vijeće, da se koriste svim komorskim ustanovama, da traže i primaju podatke potrebne njihovom privrednom radu, da podnose predloge, da traže intervenciju radi zaštite privrede.

Dužnosti pripadnika komore: da komori daju sva obavještenja i sve podatke koje komora od njih traži za potrebe njezinog zakonskog ili statutarnog rada, da plaćaju za komoru prirez itd.

Organi polj. komora jesu: vijeće, izvršni odbor, nadzorni odbor, disciplinski odbor, stalni ili specijalni stručni odbori, predsjedništvo i komorski uredi.

Komorsko vijeće je vrhovni upravni organ komore. Sastoji iz biranih, delegiranih i kooptiranih članova.

Svaki srez bira po jednog biranog vijećnika na 6 godina. Delegirane članove određuju revizijski zadružni savezi i centrale polj. društava. Osim toga Udruženje jug. agronoma, Jugoslovensko šumarsko udruženje i Jug. veterinarsko udruženje delegira u svaku banovinsku komoru po jednog člana (i zamjenika) iz redova članova svoje sekcije u dotičnoj banovini.

Komore treba da podmiruju svoje troškove iz vlastitih sredstava (vlastite ustanove, komorske takse), ali mogu da razrežuju i prirez na zemljarinu svojih pripadnika. Taj prirez će ubirati poreski uredi s ostalim porezom. Prirez do 5% određuje kom. vijeće, a preko 5% odobrava Ministar poljoprivrede.

Važno je naglasiti da će u svakom komorskom vijeću biti uglavnom samo po jedan i to delegirani predstavnik šumarstva. Birani članovi komore biće većinom predstavnici poljoprivrede u užem smislu.

Nastaje pitanje, da li je teret, što će ga šumski posjedi snositi podavanjem kom. prireza biti u skladu sa zastupanjem i zaštitom, koju će šumskoj privredi pružati komore?

Da na to pitanje odgovorimo, treba da uočimo stanje šum. posjeda u raznim krajevima države.

Gdje prevladava sitni šum. posjed (Slovenija), tamo je šumoposjednik ujedno i poljoprivrednik. Interesi šumoposjednika i poljoprivrednika usko su vezani. U tim krajevima ima spomenuti sistem svoju opravdanost, jer će se u komorskom vijeću nalaziti uz delegiranog šumarskog vijećnika još i vijećnici, koji su šumoposjednici, pa će time šumska privreda biti bolje zastupana, odnosno biće zastupana donekle u skladu s prirezom, koji će da snosi.

Naprotiv u krajevima, gdje prevladava veći privatni šumski posjed biće privatna šumska privreda razmjerno znatno opterećena spomenutim prirezom, kako izgleda — više, nego li će biti zastupana.

U krajevima, gdje prevladava državni i komunalni šumski posjed, postoji opasnost, da će poljoprivrednici riješavati zajedničke probleme u interesu poljoprivrede, a na štetu šume.

Poljoprivreda i šumarstvo dvije su privredne grane, koje u pojedinim pitanjima dolaze ponekad i u neizbježiv sukob, prije svega tamo, gdje nije još stabilizovano šumsko zemljište.

Pitanja šumske paše u vezi sa branjevinama, steljarenja, krčenje apsolutnih šumskih zemljišta i tomu slično na dnevnom su redu.

U Njemačkoj je šumarstvo također kumulirano u poljoprivredno-šumarskim komorama. Kako je dolazilo u nekim komorama do živih

razmimoilaženja, u nekim su njemačkim zemljama uz poljoprivredne osnovane i zasebne komore za šumsku privredu.

Jedan od prvih zahtjeva nas šumara u pitanju poljoprivrednih komora jeste: šumska privreda treba u komorama da dobije potpuno samostalno mjesto, samostalnu sekciju.

Doduše u čl. 21 projekta predviđa se, da se za važnije poslove komore osnuju stalni stručni odbori. Među tim odborima spomenut je naročito i odbor za šumarstvo. Sve odredbe o sastavu i radu stručnih odbora odrediće statuti komore. Statute pako donosi vijeće, dakle tijelo, u kome vjerojatno šumska privreda neće biti zastupana srazmjerno svojoj važnosti.

Upravni odbor uzeo je na svojoj sjednici 12 i 13 jula 1936 u raspravu projekat Uredbe o poljoprivrednim komorama. Zbog same važnosti, Odbor je pitanje stavio i na dnevni red Glavne skupštine. Na skupštini bit će iznesen referat o tome, kako je u inozemstvu šumska privreda zastupana u komorama i kako bi kod nas trebala ta organizacija da se provede. Referat će održati član Glavne uprave g. ing. Miklau Otmar. Referat sa zaključcima skupštine biće predložen nadležnima.

Međutim, pošto bi Uredba o poljoprivrednim komorama mogla da dode u Ministarstvu poljoprivrede u meritornu raspravu još prije naše Glavne skupštine, po zaključku sjednice Glavne uprave, izvijestili smo g. Ministra šuma i Ministarstvo poljoprivrede, da će sa skupštine biti podnesen detaljniji referat. Ujedno smo u predstavnici na pomenute gg. Ministre istakli važnije primjedbe na projekat:

1) Neophodno je potrebno da u komorama šumarstvo dobije svoju potpunu samostalnost.

2) Naziv komora treba da bude »za poljsku i šumsku privredu«.

3) Komore neka imaju dvije samostalne sekcije: I. za poljsku i II. za šumsku privredu.

4) Svaka sekcija neka ima svoj zaseban budžet. Prihodi (prirezi na zemljarinu) sa poljoprivrednih zemljišta da idu sekciji za poljsku a prihodi od šumskih posjeda sekciji za šum. privredu.

5) Svaki srez neka bira u komorsko vijeće osim jednog zastupnika za poljsku još i jednog za šumsku privredu.

6) U projektu svuda gdje je spomenut Ministar poljoprivrede treba dodati »u sporazumu sa Ministrom šuma i rudnika.«

Osim toga smo zamolili, ako bi predmet prije naše skupštine došao u stadij meritorne rasprave, da se u Odbor za konačnu stilizaciju pozove

a) jedan predstavnik Jugoslovenskog šumarskog udruženja, i

b) jedan predstavnik Ministarstva šuma.

Gospodin Ministar poljoprivrede dobio je finansijskim zakonom ovlaštenje da osnuje komore za poljoprivredu. Mislimo, da bi se jednakim putem trebalo dati zakonsko ovlaštenje g. Ministru šuma i rudnika za organizaciju šumske privrede u komorama. Na osnovu toga ovlaštenja bi g. Ministar odlučio, da li će se šumska privreda organizovati u komorama zajedno s poljskom privredom, ili će se osnivati zasebne komore za šumsku privredu. Mišljenja smo, da je za sada, iz razloga štednje (zajedničko činovništvo, prostorije itd.), bolje da šumska privreda bude zajedno s poljskom, ali pod uslovom, da u komorama šumska privreda bude samostalna.

DEVASTACIJA ŠUMA.

U nekim krajevima, a napose u Bosni, pustošenje šuma zauzelo je upravo katastrofalne razmjere. Ako se zlo hitno i energično ne spriječi, nastat će u budućnosti nedogledne posljedice. Zar nemamo dovoljno krševa i goleti? Zar treba da ih još stvaramo?

O tom bolnom pitanju prikupili smo izvještaje naših podružnica. Za informaciju vadimo iz tih izvještaja samo neke pasuse. U pripremi je brošura o devastacijama sa apelom na sve odlučujuće faktore, da se zlu hitno i energično stane na kraj.

Novi Zakon o šumama stupio je na snagu 1 jula 1930 god. i odmah su se osjetile dobre posljedice njegove strogosti. Iz svih krajeva države stizali su izvještaji, da su poslije donošenja Zakona o šumama šumske štete i devastacije šuma počele znatno nazadovati.

Međutim nastupom krize u toku 1931 i sljedećih godina seljak se našao u teškom položaju. Uslijed pada cijena agrarnih proizvoda u mnogim je krajevima države seljak tražio uslove za održanje egzistencije zadiranjem u šumu. Prva navala na šumu većega opsega, nije se mogla u prvom začetku uspješno suzbijati zbog nedovoljnog osoblja i neefikasnog kažnjavanja krivaca, pa su šumske štete postepeno dobijale sve veći mah.

Kada je donošenjem Zakona o odlaganju izvršenja i opraštanju novčanih kazni od 27 februara 1932 god. narod osjetio, da mu se od strane vlasti popušta, on je, čini se, svatio da ima nepisano pravo na šumu i time se je obilno koristio. Od tada šumske štete i devastacije šuma neprestano rastu gotovo u svim šumama, bez obzira na kategoriju vlasništva. Najbolje se to razabira iz priloženih pregleda (tabela).

Broj šumskih šteta, koje počinja čovjek, nagomilava se iz godine u godinu. Na taj se način stvara ogromna negativna stavka u bilancu našeg šumarstva i naše šumske privrede.

Razlog za šumske štete ne treba tražiti samo u siromaštvu i potrebi nego i u mentalitetu našeg seljaka, a — na žalost — i u mentalitetu mnogih intelektualaca na uplivnim položajima, koji drže, da je šuma neiscrpivo dobro i da raste brže nego što se siječe. Do izražaja dolazi i narodni suverenitet, ispoljen u raznovrsnim intervencijama i interpelacijama narodnih poslanika, koje se redovno svršavaju amnestijom šumskih kazna. Kada nam prolazeći kroz šumu zapne oko za kakovu ogoljenu površinu i zapitamo lugara, da li je ovdje bio šumski požar ili navala zareznika, nije rijedak slučaj da dobijamo odgovor: »Ne, to je izborna sječina gosp. N. N-a«. Naravno, da to potstrekava neupućenog seljaka, koji posiže za ovim zajedničkim narodnim dobrom jer vidi, da je to najlakši način, da dode do brze i lake zarade.

Neuredeni vlasnički i posjedovni odnosi svakako mnogo doprinášaju ovome zlu. Mnogobrojnim uzurpacijama, kolonizacijom i drugim dobronamjernim i zlonamjernim zahvatima u drž. šumsko zemljište su granični odnosi u nekim krajevima (napose u Bosni) u tolikoj mjeri poremećeni, da se u tome poslu i sami državni organi teško snalaze. Ovo utoliko više, što su u mnogim slučajevima granični znakovi bilo istrunuli, bilo zlonamjerno povadeni. Takvim se stanjem uspješno pravda svako silovito zauzimanje drž. zemljišta i u onim slučajevima, gdje je već na prvi pogled jasno, da uzurpant nema nikakvog prava na prisvojeno zemljište.

PREGLED ŠTETA U DRŽAVNIM ŠUMAMA

Direkcija šuma	1932			1933			1934			Primjeda			
	Naplaćeno	Nenaplaćeno	D	Plaćeno	Nenaplaćeno	Naplaćeno	Nenaplaćeno						
1	Aleksinac	137.310	76	2,956.130	17	28.066	87	1,910.778	99	39.310	74	3,249.499	67
2	Apatin	7.896	—	154.765	50	25.520	20	74.338	99	24.644	53	96.082	65
3	Banja Luka	66.640	38	10,527.533	50	89.852	72	10,494.190	64	123.453	—	22,331.367	63
4	Vinkovci	19.142	—	182.881	22	22.224	42	201.434	83	15.456	63	203.923	17
5	Zagreb	17.172	—	1,965.845	—	19.936	—	1,574.528	—	21.463	03	1,266.313	30
6	Ljubljana	71	30	3.373	—	754	20	350	—	544	80	3.167	—
7	Sarajevo	101.878	45	2,841.798	—	152.474	34	4,154.313	37	198.216	—	5,400.607	—
8	Skoplje	248.334	—	3,971.440	—	119.903	72	1,951.215	—	114.858	—	1,520.433	—
9	Susak	15.619	90	817.696	33	18.855	27	805.629	73	9.579	—	736.554	75
10	Čačak	23.143	—	1,921.616	—	15.153	—	1,162.725	—	12.903	01	2,233.614	21
11	Uprava državnog parka Topčider	3.282	—	4.155	50	1.929	—	162	—	750	—	681	—
Sveukupno:		640.489	88	25,347.234	30	494.669	74	22,329.666	55	561.078	74	37,042.243	38

POTRAŽIVANJE

Imovnih opština na šumskim štetama krajem 1935 godine.

Petrovaradinska	1,500.000.—	Din
Brodsko	4,500.000.—	„
Gradiška	4,120.000.—	„
Gjurgjevačka	8,786.366.—	„
Križevačka	7,000.000.—	„
Il banska	5,641.724.—	„
I banska	3,500.000.—	„
Slunjska	4,999.196.—	„
Ogulska	3,806.916.—	„
Otočka	13,409.600.—	„
Ukupno		57,263.802.— Din

Posebno i vrlo aktuelno pitanje predstavljaju komunalne šume u Srbiji i Južnoj Srbiji o kojima je do sada vođeno vrlo malo računa. Zbog neuređenih pravnoposjedovnih odnosa, kao i pomanjkanja dovoljnog nadzora i dobre uprave nad ovim šumama njih postepeno ali sigurno nestaje. Ove šume se potajno i mimo vlasti rasparčavaju i dijele među pojedine ekonomski jače i politički uplivnije seljane.

Općinski odbornici i seoske starješine, ne samo što mnogo puta ne zaštićuju općinske šume, već naprotiv mnoga dioba tih šuma pa nedozvoljena sječa potiče baš od njih. Jasno je, da se ovakove diobe vrše uglavnom zato, da se rasparčane parcele mogu lakše eksploatirati, a kada su one konačno iscrpljene, onda ih se njihovi nelegalni posjednici velikodušno odriču u korist općina i sela.

Iz svih krajeva države stižu izvještaji, da se šume, a naročito državne, nemilice sijeku, uništavaju i devastiraju na svakom koraku. Ono što je još preostalo iza industrijskih sječa, šumskih požareva, elementarnih nepogoda i zareznika, uništava nemilice stoka i čovjek, da hametom dotamani i posljednji ostatak nekadašnjeg zelenog carstva. Ako se ovim tempom produži ova anarhija u šumskom gospodarstvu, u pojedinim eksponiranim krajevima države nastaće već u najkraće vrijeme posvemašnja devastacija i ogoljavanje te stvaranje krševa, goleti, vododerina i bujičnih područja. Na taj način veliki dio ranije šumovitih predjela Bosne, Srbije i Južne Srbije, postaće golet i krš, kakve vidamo u Hercegovini i u Primorju.

Pada nam u oči da šumske štete i uzurpacije drž. zemljišta većinom vrše imućniji ljudi, koji imaju dovoljno radne snage, alata i sprege, da ovaj zlokočni posao što brže vrše. U nekim srezovima Bosne (Prijeđor, Ključ, Teslić, Banjaluka - Sanski Most, Prnjavor itd) i Hrvatske (bivša Vojna Krajina) preobrazilo se haraćenje šuma u pravu nelegalnu trgovinu: seljaci prodaju seoskim pretrgljama ne samo ogrijev i taninsko drvo već i željezničke pragove, seosku gradu i drugo bez ikakve uspješnije intervencije drž. organa.

Nije rijedak slučaj da seljak proda svoje vlastito zemljište a uzurpirano zadrži za obradu.

Kada je šuma već na izmaku i devastacija počinje zauzimati katastrofalan razmjer, onda se protiv ovoga zla počnu buniti razboritiji seljaci. Oni uviđaju, da bezobzirno uništavanjem šuma od strane pojedinaca ugrožava njihov opstanak. Oni uviđaju, da je državna vlast ne-

moćna za preduzimanje kakvih efikasnijih mjera i nastoje sami zaustaviti tók dnevnih događaja kako najbolje mogu i znaju. Naravno da ovakva akcija seljaka izaziva otpor od strane protivnika, koji obično završava krvavim obračunavanjem.

Samozvani pokret seljaka u tom pravcu nastupa izgleda zbog toga, što vlast prema postojećim zakonima suviše sporo i preblago kažnjava krivce.

Kakva kazna čeka onoga, koji je bespravno posjekao i iskrčio drž. šumu i time nanio državi ogromnu štetu? Maksimalna kazna za njegovu krivicu iznosi 1.000.— dinara globe, koja se obično pretvara u zatvor (20 dana), taksa za presudu i nekoliko hiljada dinara obračunate šumske štete. Kako se amnestijama globa i taksa za presudu obično anuliraju, a presuđeni iznos za štetu ostaje na papiru, jer istu niko i ne pokušava naplatiti — ne osjeća se intervencija vlasti da se zlo, koje uništava šumu, spriječi i — sve ide po starom.

Sva se kazna svodi na par dana zatvora — ako i do toga uopće dode. Uzimajući u obzir mentalitet našega seljaka u izvjesnim krajevima, koji zatvor ne smatra za kaznu već za prisilan odmor, može se mirne duše kazati da se satiranje, haraćenje šuma vrši bez ikakove kazne, n e k a ž n j i v o.

Ako se još tome dodaju nezdrave političke prilike, demagogije raznih korteša, bezbroj riješenja i naredjenja, po kojima se šumske štete i uzurpacije drž. šuma prećutno toleriraju, nastup kazne odnosno rušenje ograda na uzurpacijama pod raznim obrazloženjima odlaže (dok se ljetina ne skine i sl.), pa se tek može dobiti jasna slika, kakva pometnja je nastala u pojmovima devastacije šuma.

Na osnovu svega toga u narodu se stvorilo uvjerenje da za šumske štete i samovlasno prisvajanje državne imovine nema odgovornosti i da vlasti uopće ne kažnjavaju krivice za štete u šumama.

Treba znati da u većini slučajeva broj šumokvaraca i uzurpanata pretstavlja manji dio seoskog stanovništva, često nekolicinu nabusitijih ljudi, koji od toga posla sebi prave zanimanje i laku zaradu i koji se udruženi mogu oprijeti svakom lugu. Prema tome svaka, pa i najstroža mjera protiv takovih lica bila bi socijalno opravdana, jer bi to značilo zaštititi većinu mirnog seoskog stanovništva protiv terorizma nekolicine.

Imajući sve to u vidu, a znajući da se šumske štete počinjaju iz potrebe i iz koristoljublja i iz neznanja i da je šuma otvoreno dobro, koje se teško da čuvati, Glavna je uprava spremila zasebnu brošuru o tome pitanju, da njome upozori sve mjerodavne činioce u ovoj zemlji, kako bi se to veliko zlo ako ne odmah sasvim otklonilo, a ono barem, prema danim mogućnostima svelo na najmanju mjeru.

Glavna je uprava stala na gladište, da šumarsko činovništvo sa svojim organima može samo onda dati povoljne rezultate u šumskom gospodarstvu, ako zaista naiđe na razumijevanje i potporu svih, koji, bilo u kojem pravcu, imaju utjecaja na odvijanje našega javnoga života. U protivnom slučaju šumarsko osoblje, nailazeći samo na smetnje u svome radu, ne može da dâ ni najmanje dijelove onoga, što bi moglo dati svojoj zemlji i svome narodu.

PITANJE ČUVARA DRŽAVNIH ŠUMA.

Da se očuvaju šume, koje su upravo kod nas jedan od najvažnijih izvora narodnoga blagostanja, potreban je dobar kadar lugarskog osoblja. Po tome pitanju uputili smo Ministarstvu šuma predstavku, koju je sastavio član Glavne uprave g. Ing. B. Babić, v. d. direktora šuma u Sarajevu.

Prema organizaciji šumarske službe u Kraljevini Jugoslaviji čuvar šuma je u stvari najniža upravna jedinica u administrativnom i privrednom točku šumarstva i šumske privrede. Ako izdaju paoci toga točka, sleduje neminovno pomjeranje ravnomjerne kretnje, što opet reperkutorno djeluje na cjelokupan aparat u pravcu na niže.

Da bi se točak normalno kretao, mora biti svaki paoc na svome mjestu ispravan, pregledan i cijenjen na svoju sposobnost, a ušarafljen dobrim materijalom, te dobro konzervisan na svome mjestu kamo spada.

Naše šume, taj izvor našeg najvećeg narodnog bogatstva, čuvaju lugari. Njima su povjerene multimilijonske vrijednosti a skoro redovito bez ikakvog inventara i re-versa. Da bi se uopće omogućilo intenzivno i celishodno čuvanje i očuvanje naših šuma potrebna su u glavnom dva faktora i to: sposoban, ispravan materijal i dolično uzdržavanje toga materijala.

Niko od stručnjaka neće osporavati, da je lugarska služba teška i da obiluje nerasvnljivim poteškoćama i naporima kao i odgovornosti moralnoj i materijalnoj u odnosu prema svim drugim granama državne eksekutivne službe. Dok slični državni službenici, kao organi javne bezbjednosti, na pr. žandarmi, finansi itd., imaju pored manje naporene terenske službe da snose odgovornost samo za izvršenje striktno im datih konkretnih naređenja, dotle je državnim šumarskim organima domena državna šuma, dakle čuvanje šume i davanje računa o povjerenim im šumama, pri čemu su, ne samo izloženi bijesu svih elemenata prirode, već snose i veliku moralnu i materijalnu odgovornost za očuvanje povjerenog im državnog dobra. Stoga su lugari i čuvari šuma i omraženi u narodu, jer moraju od bijesa narodne sjekire da čuvaju i brane državnu imovinu.

Da bi mogli izvršavati te svoje teške dužnosti, treba poslodavac, u konkretnom slučaju država, da im za to dade punu mogućnost i materijalnu i moralnu. Međutim šta smo vidjeli do sada?

Godine 1927 koja je godina bila fatalna za očuvanje državne šumske imovine, izbacilo se je iz toga državnog šumarskog administrativnog točka oko 700 službenika. Nadalje, dok se ostalim sličnim državnim službenicima, kao na pr. žandarmima, finansima pa i poreznim eksekutorima daje na teret državne kase uniforma i državno oružje za celishodno vršenje službe, dotle naš lugar i čuvar državnih šuma, ako hoće da nosi uniformu, mora da je kupi po svoje rođene skupe pare a oružje mu je ispod svake kritike, jer mu država ne samo ni to nije davala, već mu je moderno oružje i oduzimala i plijenila samo ako se zvalo »Karabin« pa makar da ga je čuvar šuma pošteno za svoj novac kupio i platio.

Dok žandarm u vršenju svoje dužnosti ima pravo, pa u izvjesnim slučajevima i dužnost, da prebaci pušku »na gotov«, pa čak i upotrebom vatrenog oružja da pribavi respekt postojećim pozitivnim državnim zakonima, dok finans ima pravo, pa i dužnost, da puca na švercere duhansko-monopolskih proizvoda, dotle lugar, čuvar državnih šuma, čak i u onom slučaju, kada upotrebi oružje u skrajnjem momentu obrane golog života, čuvajući i braneći državnu imovinu, ide u — haps. Dokazivati na sudu nužnost obrane golog života, veoma je teška stvar! Zato imamo nažalost, mnogo primjera. Dok jadnik dokaže, da je faktički pred zakonom prav i nevin, dotle on mjesecima čami i vene u hapsu, žena i djeca mu pate mučenički život pa ima — nažalost — primjera, da su ekzistencije ovako nevinih ljudi i njihovih familija dolazile u pitanje biti ili ne biti.

Na riješavanju ovoga pitanja, mnogo se je do sada griješilo. Razni eksperimenti donosili su skoro sistematski porazne rezultate. Na čuvare drž. šuma i lugare stavljene su i stavljaju se još i danas neostvarive dužnosti. Staviti jednom čuvaru šuma u dužnost, da odgovara moralno i materijalno za čuvanje šumske površine od 5, 10, 20 pa i više hiljada hektara, mora svaki stručnjak unaprijed znati, da je takova služba samo formalna, šablonska a u apsolutnom smislu neostvariva i neizvršiva.

Nadalje, oduzimati jednom državnom službeniku njegova zakonom stečena prava i prebacivati ga zbog relativno vrlo male budžetske uštede na niže, kao što se je to desilo 1927 godine 31 marta, svaki je stručnjak unaprijed morao znati, da takav po-

stupak mora uroditi negativnim rezultatima. Nije čudo, da su iz takovih, do tada ispravnih državnih šumarskih službenika, izvjesni broj njih postali i desperateri. Nije čudo, da su oni tražili zaštite na sve moguće strane, zaobilazeći svoje direktne i indirektne starešine, jer narod kaže: Glad očiju nema!

Osim toga uz svu svoju najbolju volju i najjači svoj samoprijegor, čuvari šuma osjetili su i te kako porazne rezultate učestalih amnestija šumskih krivica. Seljak je time sebi otvorio novu profesiju, — ilegalnu profesiju trgovca drveta i to naravski sistematskom krađom iz državnih šuma. Seljak se uvijek nada i on čvrsto znade, da će opet amnestija doći, pa zato i ruši šumu. Čuvar šuma je postao tu nemoćan. Pa ne samo čuvar šuma i lugar, već i sam šef šumske uprave, pa s njima i mnogi drugi, koji su i na višim položajima. Demagogija je duboke brazde udarila u moral našeg inače do sada poštenog i čestitog naroda, što treba svakako čim prije dobrom i energičnom upravom suzbiti. Šumarska nauka znade za preborne sječe, a današnjica je registrovala nažalost i »izborne sječe«.

Naravska je pojava, da u svakom žitu ima kukolja. Kukolj će međutim selekcijom morati da se potpuno eliminiše. Ali mi, šumari, koji smo u uskom kontaktu sa našim čuvarima šuma, moramo po svojoj savjesti kao i koristi očuvanja državne šumske imovine, da mogućnost najminimalnije egzistencije tih naših najnižih upravnih jedinica uzmemo u zaštitu i da im, ne samo omogućimo goli život, već da im damo moralnog podstreka, da ostanu na bedemu očuvanja našeg najvećeg blaga, naših šuma, čvrsti i jaki, ti paoci našeg velikog administrativnog i privrednog točka šumarske ekonomije i šumarske politike. Zgrada se mora graditi sa temelja, a ne sa krova. Ovdje se mora napomenuti još jedan veoma važan momenat: u organizaciji naše šumarske službe u Kraljevini Jugoslaviji nema tako zvani njemački nadšumarski sistem. Kod nas je sistem šumskih uprava. Prema tome je u glavnom kontakt šume sa šefom šumske uprave skoncentrisan na lugaru ili na čuvaru šuma. Lugar je ono lice, koje kod nas vrši doznaku stabala za sječu, tu najglavniju stručnu dužnost očuvanja i regeneracije šuma, lugar je ono povjerljivo lice, koje vrši premjeru i primopredaju drveta trgovcu i industrijalcu u ime države, lugar je ono lice, koje vrši pošumljenje, kako redovnih sječina, tako i goleti ili krša. Nadalje lugar ima da vrši nadzor iskorištenja lova i ribolova. Zatim kod teritorijalno najvećih direkcija šuma (Sarajevo i Banjaluka) lugar vrši i sve tehničke radove servitutnih odnosa u svim nedržavnim šumama. To znači da on mora uz sve svoje ostale prekomjerne dužnosti da svake godine ustanovi i popiše potrebu servitutnog materijala, da ta stabla doznači u šumi pa zatim da ih premjeri i preda servitutnim ovlaštenicima, što svakako nije mala dužnost, kada se zna da servitutni ovlaštenici u Bosni i Hercegovini primaju godišnje preko 2,000.000 m³ drveta.

Iz svih tih razloga potrebno je čim prije stvoriti kadar čvrstog karaktera državnih šumarskih službenika, koji danas, i ako su kvantitativno na nekom broju, lutaju tražeći zaštitu svojih najminimalnijih i najvitalnijih potreba. Na ove momente upućuju nas sve pojave današnjice. Lugar i čuvar šuma obraća se svuda — uglednijim seoskim gazdama, koji su u vezama sa političkim ljudima, utiče se on nadalje banskim vijećnicima, narodnim poslanicima, senatorima itd. Ne obraća se svome direktnom starješini, nadležnom šefu šumske uprave, jer je svijestan, da mu on ne može baš ništa pomoći.

Ovdje je čvor koji se treba i mora presjeći. A da se to uspješno mogne presjeći, potrebno je, da se stvore sve predispozicije za to. Potrebno je da čuvar šuma osjeti i da znade da je on državni službenik sa dužnostima i pravima i da će za svoj pravilan i ispravan rad vazda naći zaštitu u osobi nadležnog šefa uprave, isto tako kao što će vazda morati da osjeti svu strogost zakona za svoje prestupe.

Sa gornjim obrazloženjem Udruženje je uputilo Ministarstvu šuma predstavku, u kojoj je tražilo:

1) Prije svega treba izvršiti čim prije smotru cjelokupnog drž. šumsko čuvarskog personala i izvršiti selekciju po stručnim i moralnim kvalifikacijama. Sve što ne odgovara gornjim uslovima beskompromisno eliminisati.

2) Povratiti službenicima sa najmanje deset godina šumarske službe njihova do 31 marta 1927 god. stečena zakonska prava, nakon pregleda i izvršene smotre njihovih kvalifikacija pod 1).

3) Obligatorno uniformisati cjelokupno šumsko osoblje inkluzivno sve šumarske državne službenike na terenu, a za to im dati mogućnost

na teret državne kase, kako to Pravilnik o nošenju službenog odijela u čl. 22 propisuje.

4) Šumsko čuvarskom osoblju dati državno oružje i to manliherkarabinke sa municijom uz revers odgovornosti upotrebe metaka, o čemu se ima voditi stroga evidencija.

5) Šumsko čuvarsko osoblje ovlastiti za straže javne bezbjednosti.

6) Šumsko čuvarsko osoblje potpuno depolitizirati.

7) Šumsko čuvarsko osoblje u punom smislu riječi militerizirati.

8) Šumskom čuvarskom osoblju dati nakon svega toga od 1—7 punu stalnost, što znači premještati ga samo po izrečenoj sudskoj kazni, po faktičnoj potrebi službe, koju će potrebu da cijeni nadležna direkcija šuma i konačno po vlastitoj molbi.

9) Šumsko čuvarske srezove iz temelja ponovno dislocirati na bazi maksima od 1000 hektara.

10) Šumsko čuvarskom osoblju omogućiti sa njihovim familijama stanovanje u povjerenim im rajonima izgradnjom potrebitih lugarnica — na zgodnim mjestima rajona tako, da se od njega može tražiti i zahtijevati puna odgovornost za očuvanje povjerene mu državne imovine.

11) Šumsko čuvarsko osoblje na osnovu gornjih uslova učiniti odgovornim za sve učinjene a nekonstatovane štete u njihovim rajonima. On je dužan u tako prosječno malim rajonima da svakog šumokvarca na djelu ili neposredno nakon učinjenog djela uhvati i konstatuje.

12) Šumsko čuvarskom osoblju dati mogućnost minima egzistencije u plaći, kao i u deputatima drveta i zemlje, gdje je god to tehnički moguće, a gdje nije moguće, dati im kompenzaciju relutuma u novcu.

13) Da se u lugarsku školu, kao niti u državnu službu ne primaju reflektanti, koje ljekarska komisija nije našla za potpuno sposobne za visokogorsku šumarsku službu.

14) Da se svi lugari i čuvari šuma, koji su postali fizički nesposobni za vršenje terenske službe, penzionišu, a na njihova mjesta postavi novo zdravo i neiscrpljeno osoblje.

15) Da se lugarima i čuvarima šuma skрати vrijeme efektivne službe na terenu za punu penziju na 25 godina.

16) Odvojiti potpuno službu efektivnog čuvanja šuma od svih ostalih dužnosti šumsko tehničkog pomoćnog osoblja, što ima da znači, da čuvar šuma vrši isključivo čuvanje povjerenog mu rajona, dočim sve ostale dužnosti: doznaku stabala, premjer, pošumljivanje, tehničko izvršenje odnosa servitutnih ovlaštenika itd. da vrši naročito u te svrhe postavljeni šumsko tehnički pomoćni personal.

Sve ovo što smo iznjeli, vitalni su uslovi za egzistenciju naših lugara od čije energije i ispravnosti vršenja službe ovisi u mnogome očuvanje i regeneracija naših šuma.

PRINADLEŽNOSTI DRŽAVNIH ČINOVNKA.

Uredbe o smanjenju prinadležnosti od 19 septembra i 25 oktobra pr. god. teško su pogodile velik broj naših članova. Povodom tih uredaba uputili smo predstvak u g. Ministru šuma izlažući, kako su te uredbe nepravilne, jer naročito teško pogodaju ekonomski slabe; one osim toga štetno djeluju na brak i porodicu, jer je državni činovnik izgubio utoliko više, što mu je veća porodica.

Zamolili smo gospodina Ministra šuma za nastojanje da se ta nepravlična smanjenja prinadležnosti ukinu. Ako nije moguće potpuno ukinuti te Uredbe, neka se bar ublaže. Zamolili smo, da se drž. šumarskom osoblju dade bar kakova kompenzacija za pretrpljene gubitke. U vezi toga smo istakli, da pitanje deputatnih prinadležnosti treba regulisati tako, da bi svi državni šumarski službenici dobivali primjerene deputate čime bi se, donekle, nadomjestile smanjene prinadležnosti.

Državni savjet je riješio, da se Uredba o prinadležnostima u naturi šumarskog stručnog osoblja kod Uprave drž. šuma odnosi samo na stručno osoblje kod Ministarstva, direkcija šuma i šum. uprava t. j. na ono osoblje, koje ima ili lugarski ispit ili praktički ispit za samostalno upravljanje šum. gospodarstva. Dakle činovnički pripravnici, koji još nisu položili praktički ispit, nemaju po tome riješenju pravo na deputat. Po samoj Uredbi nemaju pravo ni šum. činovnici kod općih upravnih vlasti.

U vezi toga obrazložili smo u našoj daljnjoj predstavi, da deputat nije funkcioni dodatak i da nema osnova, da se pripravnici isključe. Naglasili smo, da bi deputat trebao dati ne samo osoblju kod uprave drž. šuma već svemu osoblju resora Ministarstva šuma.

U ovoj godini izvršen je vrlo malen broj unapređenja u državnoj službi po struci šumarstva. Naprotiv za druge struke u dnevnim listovima često čitamo o unapređenjima. Na predlog Skopske podružnice zamolili smo g. Ministra šuma, da se po mogućnosti što skorije izvrši unapređenje onog osoblja, koje je na to steklo pravo. Život je državnih činovnika težak. I najmanje povećanje prinadležnosti od najvećeg je značaja po činovnika i njegovu porodicu. Napose smo zamolili, da se i oni pripravnici, koji su na to stekli pravo, imenuju činovnicima.

IMOVNE OPĆINE.

Pitanje imovnih općina neprestano je na dnevnom redu i to koliko o intaktnosti posjeda i riješavanju gospodarskog stanja uopće, toliko i pitanje personala i njegove egzistencije.

Napomenućemo samo izvjesne činjenice.

Prošle godine bio je penzionisan jedan šum. viši savjetnik. U službi imovne općine proveo je 24 godine efektivne službe. Državna vlast ga je premjestila u nadzornu državnu službu, gdje je nakon 9 godina službe penzionisan.

Glavna Kontrola osporila mu je svako pravo na penziju. Državni Savjet je spor presudio, i priznao za penziju sve vrijeme, provedeno u službi imovnih općina.

Početkom ove godine slučaj se opetovao. Penzionisan je jedan naš član, tehnički šum. inspektor. U službi imovnih općina proveo je cca 28 godina, a iza toga u državnoj službi 10 godina. Ministarstvo šuma mu je priznalo za penziju sve godine službe, ali Glavna Kontrola je odbila da dade svoju saglasnost tvrdeći opet, da činovnici kod imovnih općina nisu državni činovnici. I ne samo to. Osporila je imenovanome svako pravo na penziju iz državne kase, premda je preko 10 godina bio u državnoj službi (u užem smislu).

Razumljivo je, da je time učinjena nepravda. Naši članovi, kojima se desi da pod starost ostaju bez penzije, dok se spor ne riješi, moraju da pretrpe moralnu i materijalnu depresiju. Danas su toliko teška vre-

meñu za život, da izostanak plaće ili penzije samo u jednom mjesecu teško pogada, a kamo li čekanje kroz dulje vrijeme na regulisanje penzije. A onda ubija i neizvjesnost: hoće li mu se priznati godinama stečeno pravo ili ne?

Nekoliko mjeseci prije pomenutog slučaja sa penz. tehnič. inspekt. Udruženje je zamolilo Ministarstvo šuma, da sve odluke o kretanju u službi kod imovnih općina dostavlja Glavnoj Kontroli na saglasnost, a u koliko bi to Glavna Kontrola odbila da se Ministarstvo žali Državnom Savjetu. Treba ishoditi riješenje, koje će onemogućiti u buduće nepravedno stanovište Glavne Kontrole i time učiniti nepotrebnim intervencije Državnoga Savjeta.

Poslije svoje sjednice 12 jula 1936 Udruženje je obnovilo svoju predstavku na Ministarstvo šuma. Osim toga je Udruženje odaslalo Ministarstvu i oveću predstavku po pitanju čuvarskog osoblja u službi kod imov. općina. Predstavku je sastavio član Glavne uprave direktor šuma g. Ing. Dušan Jasić.

Brojni činovnici premješteni su poslije Naredbe od 4 V. 1922 br. 13054 t. j. poslije podržavljenja uprave šuma krajiških imovnih općina iz državne službe k imovnim općinama i obratno. Premještala ih je državna vlast bez pitanja imovnih općina i bez pitanja samih službenika. Nije pravo, da sada službenici ni krivi ni dužni moraju snažati sve teškoće neizvjesnosti.

Nepriznavanje godina službe kod imovnih općina za penziju samo je jedan detalj u čitavom sklopu pitanja imovnih općina. U ovom našem prikazu iznesli smo samo taj jedan detalj, koji naročito pogada naše članove i njihove porodice. Čitavi kompleks problema imovnih općina prije svega problem njihovog šumskog gospodarstva i historijat njegov uglavnom je dovoljno poznat našoj stručnost javnosti. Kraz zadnjih 10 godina naše je Udruženje uputilo nadležnima brojne rezolucije, apele i predstavlke po pitanju. Priznajemo, problem je težak. Ali naglašavamo i to: problem je svakim danom sve teži. Ono što se je pred 10 ili pred 14 godina t. j. 1922, kad je podržavljena uprava imovnih općina, moglo lako učiniti t. j. da se čl. 5 spomenute Naredbe provede u cijelosti u život i uprava šuma plaća iz državne kase, danas je nešto teže provesti. Problemi privrede treba da se riješavaju brzo i efikasno. nikako polovično. Bolest je skoro sviju naših problema, da su već postali hronični. Takav je i problem agrarne reforme — takav je i problem imov. općina.

Predstavnici Glavne Uprave zamolili su u ime Udruženja lično Gospodina Ministra šuma i rudnika, za hitnu intervenciju u pitanju imovnih općina. Gospodin Miinstar je obećao da će pitanju obratiti punu pažnju.

Prema našem obavještenju riješenje nadasve važnog pitanja o imovnim općinama doći će u najskorije vrijeme na dnevni red.

Dužnost nam je da u vezi sa pitanjem imov. općina još nešto napomenemo. Na prošlogodišnjoj skupštini jednoglasno je prihvaćena rezolucija protiv provedbe §-a 76 Zakona o budžetskim dvanajstinama od 29 VII 1935 t. j. protiv ekspropriacije šuma imov. općina. I faktično, u predmetu te ekspropriacije nije do juna o. g. ništa urađeno. Ali u junu i julu počelo se kod Brodske imov. općine raditi brzim tempom na ekspropriaciji u srezovima Pakrac, Daruvar i Virovitica. Spomenuti § 76 je imao važnost do 31 jula o. g. Koliko je Glavna uprava mogla

sāznati, oduzet će se od Brodske imov. općine nekih 700—800 jutara šume u srezu Daruvar. Radi se o t. zv. prikupljenim šumama, koje je imov. općina prikupila, da vremenom osigura svoj etat za podmirenje pravo-užitnika. Član 22 Ustava određuje, da je privatna svojina zajamčena, a ukoliko se ukaže potreba ekspropriacije u javne svrhe, da se može pro-vesti zakonskim putem i uz pravičnu naknadu. Imov. općine su šume kupovale za 1500—3000 Din, a za njih dobivaju 300—500 Din. Smatramo, da je to daleko od pravične naknade.

Štetnost takovih ekspropriacija iznešena i obrazložena je u splitskoj rezoluciji, pa ju ovdje treba ponovno naglasiti i upozoriti mjerodavne faktore, da se slične zakonske odredbe, koje su u koliziji sa ustavnim odredbama, više ne donose.

Za vrijeme štampanja ovog Izvještaja stigao nam je od gospodina Ministra šuma slijedeći dopis:

»Na Vašu cenjenu predstavku o uređenju svojine šuma i štetnosti pri-mene odredbe čl. 75 i 76 finansijskog zakona za 1935/36 godinu, o po-stupku kod ograničavanja državnih šuma u južnim krajevima države i o eksproprijaciji šuma imovnih opština saopštavam Vam sledeće:

Pošto ima slučajeva gde pravičnost dobro postavljene granice i sama potreba državne šumarske administracije zahtevaju ispravke granica i ustupanje narodu izvesnih delova državne šume i zemljišta, to se u pri-meni citirane zakonske ustanove ide samo za tim, da se to popravi. Dalje od toga se ne ide.

Isto tako vodio sam računa i o interesima imovnih opština pa sam ekspropriaciju šuma ograničio samo na najnužnije.

U svemu je ekspropisano samo od Imovne opštine brodske u srezu Daruvar 774 kat. jutra.

Pošto je primena ove zakonske odredbe o eksproprijaciji šuma imov-nih opština moguća samo do zakonom određenog roka konca jula o. g. koji je već istekao, to se više uopšte neće vršiti ekspropriacija šuma imovnih opština.«

UREDBA O ORGANIZACIJI STRUKE.

Na dne 1 maja o. g. obnarodovana je u Službenim Novinama »Uredba o organizaciji Ministarstva šuma i rudnika i područnih ustanova i o upravi državnim šumama i državnim rudarskim preduzećima«.

Udruženje je pozdravilo tu Uredbu, uvjereno da ona predstavlja zna-tan korak naprijed u istoriji našeg šumarstva. Predstavnici Glavne Uprave lično su izrazili g. Ministru šuma i rudnika zahvalnost za Uredbu znajući, da su njome udareni novi temelji našoj struci.

Povodom donošenja Uredbe predstavnici Glavne Uprave posjetili su i načelnika jednoga i drugoga Odeljenja i zaželeli im mnogo uspjeha u radu.

Propise Uredbe treba sada energično provesti u život. Za 10 godina treba neuređene drž. šume urediti, sva nepošumljena stara sjecišta kao i od elementarnih nepogoda ogoljele šum. površine pošumiti itd. itd. Na-pose pozdravljamo stav Uredbe, po kome se državne šume po pravilu imaju iskorišćivati u vlastitoj režiji.

Zbog važnosti smo Uredbu oštampali i u Šumarskom Listu. Nadamo se, da će Uredba izvršiti onaj povoljan upliv na razvoj šumarstva kod

nas, prvenstveno na njegovo intenzivisanje, koji smo uvijek od nje očekivali.

PRAKSA ČINOVNIČKIH PRIPRAVNIKA.

Po tome pitanju podnesla je referat Beogradska podružnica. Glavna uprava ga je u cijelosti usvojila i dostavila g. Ministru šuma zajedno sa predstavkom, u kojoj se traži, da se praksi činovničkih pripravnika posveti najveća pažnja. O pripravnicima treba voditi brigu tako, da steknu svu potrebnu praksu. U Ministarstvu treba da se o toj praksi vodi zasebna evidencija. Dobro je, da se osnuju i zasebne šumske uprave, gdje bi se uglavnom radili svi poslovi šumarstva. Na te uprave bi se pripravnici upućivali, da steknu što svestraniju praksu.

PROPAGANDA ŠUMARSTVA.

Zaključili smo, da se štampaju propagandni plakati, koji bi se podijelili prvenstveno školama.

Obratili smo se na sve banske uprave s molbom, da podupru našu akciju oko propagande šumarstva.

Primorska banovina naručila je plakata za 4.000.— dinara. Savska banovina je odgovorila, da će Udruženju dati pomoć kao i ranijih godina. Ostale banovine su pozdravile našu akciju, ali javile, da, nažalost, nemaju budžetskih mogućnosti.

Udruženje je iz svojih sredstava, iz budžetne stavke za propagandu, votiralo 5.000.— dinara i izradilo plakate, zasada u nakladi samo od nekoliko hiljada primjeraka (svaki plakat u 2.500 primjeraka, veličina 48/63 cm) za ukupnu svotu od 8.000.— dinara. Plakate donosimo i u slikama.

Zamislili smo, da se izradi serija dijapozitiva za predavanja o šumi i šumarstvu u gradovima za škole. Ti dijapozitivi bili bi izrađeni u toliko serija, koliko ima banskih uprava tako, da svaka banovina dobije po jednu seriju za propagandna predavanja na svome području.

Zamolili smo direkcije šuma, Ministarstvo, banske uprave i podružnice za instruktivne snimke iz šuma, sa Krša, o pošumljavanju, o bujicama, poplavama itd., iz kojih bi se izabrane slike reproducirale u dijapozitive. Nekoliko albuma fotografija smo već sakupili. Iz finansijskih razloga nije se zasada išlo dalje. Držimo, da zamisao treba što skorije provesti do kraja u djelo.

Pozvali smo Podružnice da nam jave i ona lica na svojim teritorijama, kojima bi trebalo dati pohvalnice (diplome) za rad oko uzornog čuvanja, gajenja i podizanja šume. Bile bi to pohvalnice poput onih, koje su na prošlogodišnjoj skupštini podijeljene društvu Marjan i društvu Mosor u Splitu. Udruženje prikuplja podatke, pa se nada, da će doskora i taj posao izvršiti. Štampali smo 100 komada pohvalnica. Na predlog Kr. banske uprave Primorske banovine podijeljene su pohvalnice u augustu ove godine zasada slijedećim licima: Pandol Juraj, opć. lugar iz Brusja za podizanje školskog gaja u Brusju; Jerković Juraj, posjednik iz Selaca za čuvanje i racionalno iskorišćivanje svojih šuma; Glibota Josip, posjednik iz Slivna za pošumljivanje krša; Kojundžić Jure, posjednik iz Poljica, za pošumljivanje; Blažević Jozo,

posjednik iz Postranja, za pošumljivanje; braća Batistić Jakov i Antun, za 40 godišnji rad na pošumljivanju krša; Vlašić Marko, posjednik iz Pupnata, za podignutu kulturu »Ruška Glavica«; Dr. Niko Andrijašević, advokat u Sarajevu, rodnom iz Gradca, koji je sav

ugled i upliv upotrebio u rodnom mjestu za propagandu šumarske misli i pošumio o svom trošku veće komplekse; Mirković Marko, posjednik iz Velog Rata, za podizanje kulture »Glavica«; Dean Ante,

posjednik iz Zlarina, za pošumljavanje krša; Jajac Josip, posjednik

iz Tijesna, za požrtvovan rad oko poljepšavanja mjesta Tijesno pošumljavanjem.

ČUVAJ, GAJI I ŠTEDI ŠUMU!

MOLITVA ŠUME: Čovjeco! Ja sam toplota tvog ognjišta u hladnim zimskim noćima, prijateljski blad po ljetnom suncu. — Ja sam, sljeme tvoje kuce, daska na tvojoj trpezi, postelja na kojoj spavaš i drvo od koga gradiš lađe. — Ja sam drzalica tvoje motike, vrata tvog obara, drvo tvoje kolijevke i mrtvackog sanduka. — Ja sam hljebac dobrote i cvijeće ljepote.

Slušaj molitvu moju:

NE UNIŠTAVAJ ME!

ŠUMARSKO UČILIŠTE U ZAGREBU

ŠUMARSKO UČILIŠTE U ZAGREBU

Dužnost nam je da spomenemo, da su se za seriju naših propagandnih plakata koja serija je bila svojedobno izložena na pokretnoj poljoprivrednoj izložbi i školi, spontano zainteresovali i stručnjaci inozemstva (Francuske, Rumunjske, Holandije i Albanije), koji su se vrlo laskavo izrazili o propagandnoj, pedagoškoj i estetskoj vrijednosti tih plakata.

Daljnji vrlo važan događaj u propagandi šumarstva biće svedržavna drvena izložba u Ljubljani od 29 VIII do 9 IX. Izložbu organizuje Ljubljanska podružnica u zajednici sa Ljubljanskim velešajmom pod geslom »Za naše drvo«.

Izložba ima za cilj da pokaže stanje naše šumske privrede i da propagira potrošnju šumskih proizvoda u zemlji.

VEZE S DRUŠTVIMA I USTANOVAMA.

Gospodarska škola u Križevcima proslavila je pod konac 1935 godine 75-godišnjicu svog postojanja i rada.

Na proslavi je zastupao naše Udruženje član Glavne Uprave g. prof. Dr. A. Petračić. Nije potrebno isticati svu važnost što ju je ta škola kao nekadanje Gospodarsko šumarsko učilište imala za razvoj šumarstva kod nas a onda i na Balkanu.

S ostalim društvima podržavali smo prijateljske veze. Tako sa društvom agronoma, inženjera i arhitekata, Srpskim poljoprivrednim društvom, Kmetijskim društvom, Veterinarskim udruženjem itd.

Napose smo društvima agronoma i veterinara ponudili uži kontakt. U mnogim stvarima opaža se da u našoj zemlji nema potrebnog poljoprivrednog mentaliteta. Čini nam se, da nema potrebnog shvaćanja u riješavanju pitanja, koja su u vezi sa zemljom i njezinom proizvodnjom, jer se stručni ljudi često mimoilaze. S time je u vezi mnogo puta i zapostavljanje stručnih ljudi — pa se događa, da nestručnjaci prečesto odlučuju u predmetima, u kojima bi se saradnjom agronoma, šumara i veterinara stvorili bolji uslovi za ekonomsku buduć-

nost naroda. Naša nastojanja idu zatim, da baš oni staleži, koji su pozvani da pridignu proizvodnju zemlje a s time i njezino blagostanje, dođu do što jačeg izražaja.

Šumarstvo sa poljskom privredom u našoj zemlji treba da dobije jedno od prvih mjesta.

VEZE SA INOZEMSTVOM.

Sa stručnim krugovima Bugarske i Čehoslovačke učvrstili smo veze prijateljstva i bratstva.

Oživotvorili smo jaču zamjenu Šumarskog Lista za bugarske šumarske časopise »Lesovodska Misal« i »Gorski Pregled«. Šumarski List šaljem na desetak bugarskih šumara, dok braća Bugari šalju svoj časopis našem Udruženju, našim Podružnicama kao i nekim članovima.

O nezaboravnoj ekskurziji kroz Bugarsku izradili smo spomen-albume i odaslali ih bratskim bugarskim šum. društvima.

U Šumarskom Listu štampana je i opsežna studija sa prikazom bugarskih šuma i bugarskog šumarstva iz pera predsjednika g. prof. Dr. Josipa Balena. Separatne otiske odaslalo je naše Udruženje bugarskim šumarima i ličnostima, koji su nas u Bugarskoj za vrijeme ekskurzije tako bratski primili i pokazali nam svoju zemlju, svoj rad i nastojanja. Pomenuta je studija naišla na vanredan prijem u bugarskim stručnim krugovima.

Radeći na zbližavanju, na predlog Udruženja bugarskih akademski obrazovanih šumara, pozvao je univerzitet u Sofiji profesora Poljoprivredno-šumarskog fakulteta u Zagrebu i urednika našeg Šumarskog Lista g. Dr. A. Levakovića, da održi na tamošnjem univerzitetu nekoliko predavanja. Gosp. profesor Dr. Levaković spremno se odazvao laskavom pozivu i održao od 10 do 13 juna u Sofiji ciklus predavanja pod naslovom »Srednje moguća pogreška pri kubisanju sastojine«.

Na dne 1 i 2 juna održalo je Društvo bugarskih akademski obrazovanih šumara u Čam Koriji svoju V-tu godišnju skupštinu. Na poziv toga Društva, Jugoslovensko šumarsko udruženje odaslalo je na bratski zbor svog delegata, potpredsjednika g. Dr. Dragoljuba Petrovića, koji je na zboru, na poziv Uprave Društva bugarskih akademski obrazovanih šumara održao i jedan nevezani referat (predavanje) o principima šumarske politike. U tom je predavanju naročito prikazao stremljenja jugoslavenske šumarske politike. Prikaz o tom predavanju štampan je u časopisu »Lesovodska Misal« 1936 str. 179 do 182.

Na skupštini Čehoslovačkog šumarskog Udruženja u Jihlavi 29 juna i narednih dana zastupao je Jugoslovensko šumarsko udruženje također potpredsjednik g. Dr. Dragoljub Petrović.

Tako se naše veze sa braćom Bugarima i Čehoslovacima sve više učvršćuju. Na naše zborovanje u Zagreb pozvali smo kako Čehoslovačko šumarsko udruženje (Ustředni Jednota Čehoslovenskeho Lesnictva) tako i bugarska šumarska društva. Želja nam je da se međusobno što više upoznamo i pomažemo. Problemi, koje riješavamo, slični su. Duša i srce nam je srodno, pa se nadamo, da će zajednički rad doprinijeti napretku naših zemalja.

Slavenskoj šumarskoj zajednici predsjedništvu u Pragu dali smo inicijativu, da u Zajednicu pozove i braću Bugare. Zajednica je to učinila i bilo je uspjeha: Društvo bugarskih akademski obrazovanih šumara spremno se je odazvalo, pa je od 4 aprila o. g. članom Zajednice.

Posredovali smo i vezu bugarskog lugarskog udruženja sa našim Udruženjem šumarskih zvaničnika. To bugarsko društvo šalje nam i svoj časopis »Gorska Prosveta« za naš Šumarski List.

Austrijsko šumarsko društvo uputilo nam je poziv na svoj »Wanderversammlung« u Klagenfurtu; dok Njemačko šumarsko udruženje na svoje zborovanje u Stettinu. Pismeno smo zahvalili obim društvima na pažnji i zaželi im uspješan rad na dobro zelene struke.

U septembru održaće se po svoj prilici u Beču internacionalni sastanak privatnih šumarskih činovnika. Stupili smo u vezu sa Društvom privatnih gospodarskih i šumarskih činovnika u Osijeku s time, da se u Beč izašalje zajednički delegat. Na bečkom sastanku biće raspravljena pitanja, koja se uglavnom tiču položaja privatnih šumarskih namještenika.

SPOMEN MRTVIMA.

*Rod bo samo koj' si mrtve štuje,
Na prošasti budućnost si snuje!*

(Preradović)

1.

Prošlogodišnja skupština jednoglasno je usvojila, da se prigodom ovogodišnje skupštine na društvenoj zgradi u Zagrebu postave spomen poprsja zaslužnim pokojnicima naše struke:

profesoru šumarstva Franu Ž. Kesterčaneku,
i šumaru književniku Josipu Kozarcu.

Poprsja je izradio akademski kipar Bohutiński Milan.

Želja nam je da se prigodom skromne i intimne proslave 60-godišnje skupštine oda počast tim zaslužnim radenicima naše struke. Želja nam je; da se tom prilikom dublje prikažu život, rad i zasluge njihove. Neka duh njihova rada i čelik-značaj njihova života oplodi našu generaciju za budućnost naroda i zelene struke!

Vođen istaknutim mislima Upravni je odbor zaključio da Udruženje kao zasebnu svoju publikaciju štampa studiju o Josipu Kozarcu iz pera pretsjednika Udruženja prof. univer. Dr. Josipa Balena.

JOSIP KOZARAC

F. Ž. KESTERČANEK

Spomen-poprsja.

Za vrijeme štampanja ovog izvještaja nalazi se u štampi i taj rad o Josipu Kozarcu. Knjigu će moći gg. članovi da kupe na skupštini. U knjizi će biti prikazan rad neumrlog šumara-književnika, koji je svom dubinom svoje stvaralačke duše ljubio šumu i šumarstvo, i u svojim djelima, kako stručnim tako i onima iz lijepe književnosti, pun ideala propovijedao i radio za ekonomsko podizanje našega naroda.

Prigodom smrti prof. Frana Ž. Kesterčaneka godine 1915 izdao je Šumarski List poseban broj pod naslovom »Slava Kesterčaneku«. U toj publikaciji je prikazan život i rad pokojnika. Udruženje raspolaže još sa poldrug stotine ove publikacije, koju će članovi također moći prilikom skupštine nabaviti.

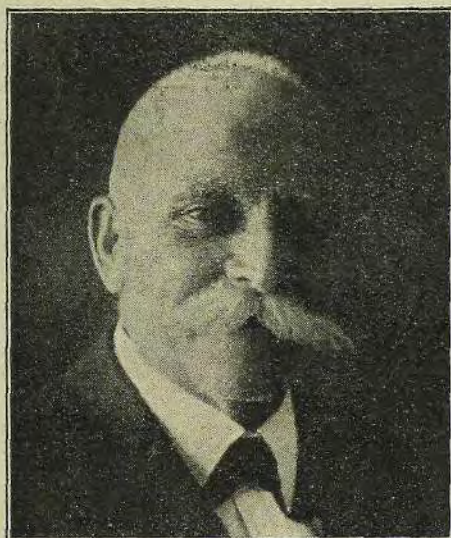
Tako iznosimo pred javnost ne samo u brončanim poprsjima naša dva najzaslužnija šumara, već i štampane prikaze o njima.

Slava Franu Ž. Kesterčaneku! Slava Josipu Kozarcu i vječna im spomen među nama!

U Zagrebu postoji lijepa ulica sa imenom Josipa Kozarca. Uprava je zamolila gradsko poglavarstvo, da se kojoj ulici dade i ime Frana Kesterčaneka.

2.

Tužna nam je dužnost da javimo članovima da nam je nedugo poslije prošlogodišnje skupštine okrutna smrt otela začasnog člana, zaslužnog i neumornog radnika na polju šumarstva, direktora šuma u m. Jovana M. Jekića. Dne 23 novembra 1935 smrtno je stradao u Beogradu od udara automobila. Preko 50 godina bio je agilnim i revnim članom Udruženja.

Život i rad njegov opisan je u br. 1. Šumarskog Lista od ove godine str. 60 do 62.

Neka je slava Jovanu Jekiću, pioniru i veteranu naše struke i vječna ja pamjat!

3.

U nedjelju na dne 12 jula sastao se Upravni odbor u Splitu. Ne samo da tamo održi svoju IV. redovnu sjednicu već da oda počast i otkrije spomen-ploču prvom pošumljivaču Marjana blagopokojnom šumarskom nadzorniku Henriku Friedlu.

Ploča je otkrivena rečenog dana u 18½ sati na prvom vrhu Marjana na zgradi Prirodoslovnog muzeja. Otkriće je sa članovima Glavne uprave izvršio pretsjednik Dr. Balen slijedećim govorom:

GOSPODE I GOSPODO!

»Ima više momenata, koji su od utjecaja na to, kad će mladi dati vidljivo makar tiho i skromno priznanje starijima za njihov rad, brigu i nastojanja, koja su uložili za dobrobit svojih mladih i općenitosti. Držim, da neću pogriješiti, ako istaknem jedan naročiti momenat, koji je od utjecaja u tome pogledu. Koristan rezultat uloženog rada vidi se u izvjesnim slučajevima istom kasnije, kad se je već zaboravilo na onoga, koji je dao svoje znanje, žrtvovao svoju snagu, lomio sa tradicijama prošlosti i udarao osnove jednome novome izvoru dobara za čovječanstvo — za buduća pokoljenja. U vezi toga dolazi onda i do priznanja redovito kasno«.

»Rad šumara kultivatora sigurno je upravo takve prirode. Ljudski vijek, a još i više, potreban je, da se vidi zeleno ruho, kojim je šumar kultivator zaodjenuo mnogu sivu kamenu glavicu. I kad se zeleno ruho pokaže, koje godi i oku i duši čovjekovoj, koje će, zavisi to od raznih prilika, biti izvor mnogih dobara za čovječanstvo, redovito je onaj, koji je dao da prva motika udari u neobdijelanu zemlju, koji je među prvima uzgajao i donio prvi rukovet sadnica, već daleko od te zeleni. Možda je već prvi uzgajatelj zaboravljen. Vječna mijena udara neminovno pečate ljudskom društvu i svemu što se u njemu zbiva«.

»Ako igdje, a ono ovdje na primorskom Kršu rad je kultivatora težak: i prilike zemljišta i klimatski činioci nisu baš skloni, da se na goletima brzo razvije »g o r a z e m l j i n a o d o r a«. Ovdje se može kazati zaista, da šumu stvaraju ljudska koljena a da je momenti mogu da unište«.

»Nalazeći se u ovoj zelenoj dubravi, gdje danas, kako bi kazao pjesnik: »grleći se hode umjetnost i narav ko sestre rođene« — bacimo pogled unatrag za 50 godina. Marjan je bio još i pust. Možda je koji zaostali stručak česmine i lemprike, brnestre i tetivike prekidao sivu monotoniju vapnenca. Vladala je vjera, da je baštinja golet kao grijeh prošlosti vječna i da se na njoj ne može život probuditi. Trebalo je tu vjeru zamijeniti drugom, još čvršćom, da uz istrajan rad može biti života i na sivom golom kršu, trebalo je lomiti sa tradicijama prošlosti. Šumarski inženjer Henrik Friedl, šumarski nadzornik, kasniji ministarski savjetnik, rođeni Dubrovčanin bio je, kako nam zapisi kažu, prvi kultivator, koji je i lomio sa tradicijama, uzgajao prve sadnice na mjestu, gdje je današnji gradski perivoj i donosio ih na goleti Marjana da mu one dadu novo obilježje i nove znakove života. Za svoga dvanaestgodišnjeg rada od 1884—1896 podigao je on prve borove kulture na Marjanu«.

»Na svojoj glavnoj skupštini održanoj mjeseca septembra 1935 u Splitu jednoglasno je Jugoslovensko šumarsko udruženje zaključilo, da na skroman način osvježi uspomenu na prvog šumara kultivatora Marjana. Na taj način uspostavljamo živu vezu između živih i zaslužnih mrtvih. Mrtvi su opomena živima u njihovom radu«.

»U ime Glavne uprave Jugoslovenskog šumarskog udruženja, koja je mandatar glavne skupštine, meni je osobita čast da kao pretsjednik toga Udruženja otkrijem danas spomen-ploču Henriku Friedlu. Pozdravljam kćerku blage uspomene Henrika Friedla, gđu profesora Nagy-a, moleći je dai ona i njezini prime uvjerenje, kako jugoslovenski šumari nisu zaboravili rad i nastojanje njezinog oca, svoga stručnog druga«.

»U ime Jugoslovenskog šumarskog udruženja predajem ovu ploču predstavniku uvaženog općinskog poglavarstva grada Splita moleći, da je poglavarstvo čuva i uzdržava. Okićena granama sa najstarijih borova Marjana, koje je sadio šumarski nadzornik Friedl, neka ova ploča bude sjećanje na nj i na njegov rad«.

»Hvala i slava Henriku Friedlu!« (Slava mu!)

Zatim je u ime bana Primorske banovine viši savjetnik ing. Marčić Josip izrazio zahvalnost Jugoslovenskom šumarskom udruženju. Naglasio je želju da ova ploča bude potstrek svima, koji vole šumu, a naročito mladim šumarskim generacijama. Henrik Friedl radio je ne samo kao činovnik, već i kao izraziti kulturni radnik. Doprinio je una-

predenju Splita i time zaslužio priznanje ne samo svojih drugova šumara, nego napose i splitskog građanstva.

Profesor i kustos muzeja g. Girometta preuzeo je ploču u ime splitske gradske općine i izrazio harnu zahvalnost Jugoslovenskom šumarskom udruženju za plemeniti čin, kojim se iskazuje trajna dužna počast blagopokojnom H. Friedlu, koji je prvi počeo da daje života divnom našem Marjanu.

Nadasve zaslužan pretsjednik društva Marjan Dr. Jakša Račić izrekao je zatim slijedeći govor:

»Tik do skromne kuće u kojoj sam po prvi put ugledao svjetlo dana, zeleni se u mome rodnom seocu, još danas kao i onda, sekularna borova šuma. U djetinjstvu me nekom magičnom, neodoljivom moći vabila i privlačila u svoju sjenovitu sredinu tajanstvenosti i mira. Uz moje prirodno sentimentalno nastrojenje, usadila mi neprolazno u dušu duboku ljubav za Božju prirodu, i upečatila i profinila slatkom harmonijom pjesama svojih krošanja u mojem srcu pun osjećaj za njezin čar i ljepotu. I kad god sam htjeo i želio da saznam, kako je sred surog, pustog okolnog krša stvorena ona oaza zelenila i ljepote, moja mi je dobra majka u neprilici sa moje djetinjske znatiželje, stalno govorila: sve su ovo jedne davne noći zasadile vile«.

»Za vrijeme mojih gimnazijskih nauka penjao sam se često golim Marjanskim liticama istočnog njegovog obronka, baš nekako do ovog mjesta, te ispod bijelokamenog velovaroškog križa posmatrao bučnu vrevu našeg nemirnog grada. Očajnu, sivu jednolikost krša oživljavala su pustopašna stada, kojima je padao žrtvom i posljednji zakrčljali zeleni žbun, i skromni struk marjanske kadulje. I kad su prvi udarci maškлина duž ograde izraelitskog groblja prokapali siromašne ostatke gladne zemlje u onom moru kamenja i tvrde litice, upirao sam sažaljivim nepovjerenjem pogled u strogi lik onog vilenjaka koji je na rad sokolio četicu varoških težaka, koji su i sami sa posmjehom nepovjerenja i umišljene stručne superijornosti računali na siguran neuspjeh svakog jalovog pokušaja da bi se ona bijedna pustoš i golet ikada zaodjela zelenilom umjetno zasadenog borja«.

»Taj vilenjak, taj pionir jednog zamašitog i neprolaznog djela, i okorjeli pobornik jednog važnog higijenskog i estetskog stremljenja, bio je nošen ne šablonskim pritiskom dužnosti svojeg zvaničnog položaja, već onom prirođenom, fanatičnom ljubavi za prirodu i njene ljepote, koja je jedina kadra da ukloni sve teškoće, i neodoljivo i sigurno kroči i stremljenju i pobjedi. Pak je zaista bila plemenita i sretna ova zamisao našeg zaslužnog Jugoslovenskog šumarskog udruženja, naosob dičnog mu pretsjednika Dr-a Josipa Balena da skromnim vidnim znakom oda dužnu, trajnu počast Henriku Friedlu baš u sredini divne šume koju je stvorila njegova stručna sprema, jedna velika ljubav i rijetka istrajnost, a koja je poslužila i postala primjerom i podstrekom onima, koji su njegovim stopama pokročili. I kad se uskoro zaodjene pitomim zelenilom prostrani, a već danas u cjelini zašumljeni marjanski krš, te postane izvorom zdravlja, tjelesne i duševne okrepe generacija koje će iza nas doći, ovim velebnim hramom tajanstvene i čarne Marjanske šume krilit će spokojan i ponosan dobri i vedri duh našeg Henrika Friedla, čijoj dragoj uspomeni neka je čast, hvala i slava«. (S l a v a !)

Gda Nagy-Friedl, supruga univerzitetskog profesora u Zagrebu g. Dr-a Josipa Nagy-a, kazala je zatim:

»Na ovom lijepom dokazu pažnje prema mome pokojnome ocu, molim Vas, da mi dozvolite, da vam svima srdačno zahvalim u svoje ime, u ime moje majke i čitave moje porodice. Moj otac rodio se u Dubrovniku, ali najveći dio svog života proveo je daleko od Dalmacije. Prije nego što ju je ostavio, živio je i radio u Splitu, i tu je njegov rad usko vezan s našim lijepim Marjanom. Ljubav za Split, Dalmaciju i za hrvatsku rođenu grudu, uvijek je gojio u svom srcu. Da je još na životu, današnji bi dan bio za njega dan sreće i zadovoljstva. Zahvalnost, koju Vam on ne može izraziti, molim Vas da primite od mene«.

Time je ova dirljiva i lijepa svečanost završena.

Mramorna spomen-ploča nosi u zlatnim slovima slijedeći natpis:

ŠUMARSKOM NADZORNIKU
HENRIKU FRIEDLU
Prvom pošumljivaču Marjana 1884—1896
Jugoslovensko šumarsko udruženje
1936
postavi.

4.

Tužna nam je dužnost da spomenemo, da je nemila smrt otela iz naše sredine u godini 1935/36 i slijedeće naše drugove:

Žarko Čajkanović, viši savjetnik Ministarstva šuma i rudnika u penziji, Beograd;

Ing. Josip Schreiber, upravitelj šuma Narodne šumske industrije, Okučani;

Vjekoslav Bujanj, financijski savjetnik u p., Zagreb;

Bogdan Svoboda, gradski šumarski inspektor, Varaždin;

Ing. Zwickelsdorfer Ivan, šum. nadsavjetnik u p., Samobor;

Ing. Petar Vlatković, direktor šuma u p. i narodni poslanik, Zagreb;

Stjepan Šimić, direktor šuma Brodske imovne općine u p., Zagreb;

Ivan Hanika, šum. nadsavjetnik kneza Thurn-Taxisa u p., Zagreb;

Dušan Gaković, viši šum. savjetnik i šef šum. uprave u Han-Pijesku;

Ing. Jauković Božo, šum. pristav i sreski šum. referent u Peći.

Slava im!

POSMRTNA POMOĆ.

Na prošlogodišnjoj skupštini prihvaćen je pravilnik za Posmrtnu pomoć Jugoslovenskog šumarskog udruženja. Upravni odbor je odmah poslije skupštine od nadležne vlasti ishodio odobrenje tog pravilnika. Kr. banska uprava u Zagrebu svojim riješenjem od 23 XI 1935 br. 5380-II odobrila je taj pravilnik.

Uprava je pravila šampala, razaslala svim članovima, apelirajući, da se svi začlane u Posmrtnu Pomoć. Ponavljamo naš apel i ovdje i p o z i-

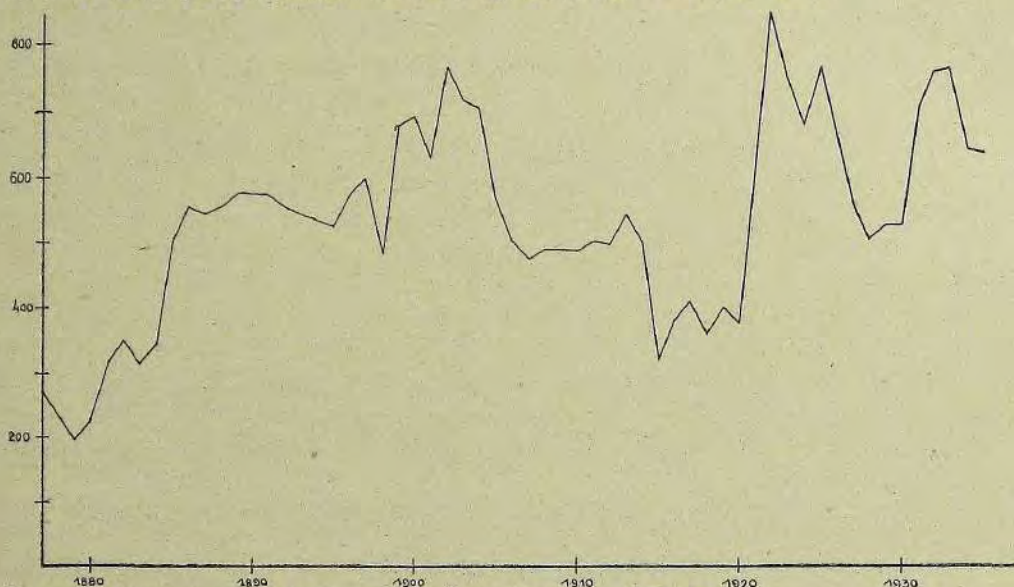
vamo sve članove da se začlane u tu karitativnu i drugarsku ustanovu. Osiguraj obitelj, dok je vrijeme. Samopomoć najbolja pomoć!

Dosada se je u P. P. učlanilo oko 40 članova. Nadamo se, da će se taj broj prilikom skupštine podvostručiti.

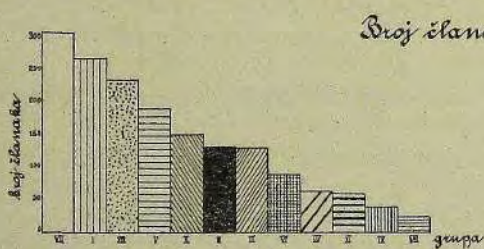
ŠUMARSKI LIST.

List će doskora da navrši 60 godina svog kontinuiranog izlaženja.

Iznosimo ovdje sasvim kratki pregled u slikama kroz njegovih 60 godišta. Slika 1. prikazuje brojeve stranica pojedinih godišta Lista od 1877 do 1935. U slici bi ordinate dalje od 1926 trebalo zapravo povećati za cca 10%, jer je format Lista te godine povećan za 10%.

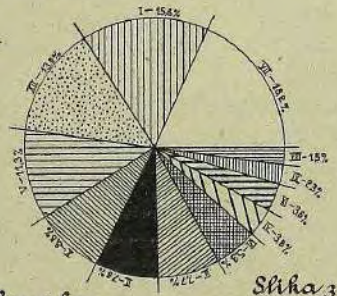

Sl. 1. Broj stranica pojedinih godišta Šum. Lista od 1877 do 1935.

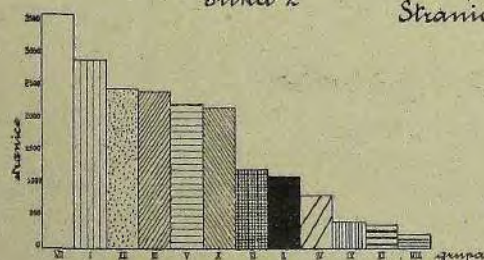

Slika 2

Broj članaka

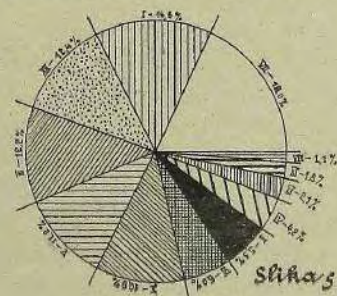

Slika 3

Slika 4

Stranice članaka

Slika 5

Slike 2, 3, 4 i 5 daju materiju Šumarskog Lista, razvrstanu po slijedećim grupama: I. Uzgoj šuma; II. Obrana šuma; III. Uređivanje; IV. Računanje vrijednosti; V. Iskorišćavanje; VI. Dendrometrija; VII. Šum. politika; VIII. Geodezija; IX. Građevni predmeti; X. Općenito iz šumarstva; XI. Lovstvo; XII. Povijest šumarstva i nastava.

Podaci su uzeti iz radnje Franjković: »Šumarski List u svijetlu statistike«, koja je nagrađena po našem Udruženju svetosavskom nagradom predprošle godine.

Urednici Šumarskog Lista kroz tih 60 godina bili su:

Kereškeni-Vrbanić: 1876—1878;

Sandtner: 1878—1880;

Kesterčanek: 1881—1887;

Vrbanić: 1887—1892;

Rački: 1892—1894;

Dojković: 1894—1895;

Rački: 1895—1896;

Kozarac: 1896—1899;

Partaš: 1899—1905;

Kesterčanek: 1905—1908;

Kern: 1908—1912;

Kosović: 1912—1917;

Petračić: 1917—1920;

Petračić-Levaković: 1920—1922;

Marinović: 1922—1925;

Ugrenović: 1925—1928;

Levaković: od 1928 dalje.

INTERNI RAD.

Glavni prhod Udruženja čini kirija za društvenu zgradu. Zakupni ugovor sa Ministarstvom prosvjete obnavlja se svake godine.

Ministarstvo financija je ove godine insistiralo na tome, da se zakupnina snizi. Dokazali smo, da kirija nipošto nije visoka, već je prema mjesnim prilikama upravo preniska. Pri tome smo istakli, da Udruženje vrši funkciju tako reći besplatnog savjetodavnog organa po struci šumarstva kao i propagandu šumarstva. Sve to u interesu općenitosti. Naglasili smo, da bi takav rad trebalo što više pomagati od strane države a ne oduzimati i ispod realne vrijednosti smanjivati društvene prihode. Moramo naglasiti da smo u svome izlaganju uspjeli tako, te je i za budžetsku godinu 1936/37 sačinjen najamni ugovor na bazi prošlogodišnje najamnine.

Ovom izvještaju prileži bilanca za godinu 1935 i predlog budžeta za 1937 godinu. Bilancu je ispitao Nadzorni odbor. Budžet je sastavljen na bazi realnih primitaka i predvidivih izdataka.

Udruženje je imalo i u minuloj godini izvjesne nepredvidive izdatke, koji su bili u interesu ciljeva Udruženja. Molimo Glavnu skupštinu, da te izdatke izvoli odobriti. To su prvenstveno izdaci oko ekskurzije braće Bugara u našu zemlju.

Sa zahvalnošću smo primili od Ministarstva šuma naknadnu pomoć za izdatke oko bugarske ekskurzije u iznosu od 10.000.— dinara. Osim toga smo primili od istog Ministarstva na ime pomoći svotu od 4.000.— dinara. Gospodinu Ministru šuma izražavamo i ovim putem našu toplu zahvalnost.

Uprava je sve važnije predmete, koje je trebala da riješava, slala na raspravljanje i podružnicama: u Ljubljani, Beogradu, Skoplju, Sarajevu i Banjaluci.

Podružnice su sa više predloga dale novih pobuda za rad Glavne uprave.

Rad podružnica odvijao se na njihovim godišnjim zborovima kao i na sjednicama podružničkih upravnih odbora. Neke podružnice organizovale su i poučne ekskurzije u šume svog teritorija.

Napose nam je dužnost naglasiti požrtvovan rad Ljubljanske podružnice oko organizovanja svedržavne drvne izložbe u Ljubljani od 29 VIII do 9 IX. Sa naše glavne skupštine predviđjeli smo i izlet u Ljubljanu, kako bi što više naših članova posjetilo izložbu.

Udruženje je i u minuloj godini podijelilo stipendije dvojici slušača šumarstva. Jedan studira šumarstvo na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu, drugi na fakultetu u Zemunu. To su djeca naših članova, koje Udruženje već treću godinu pomaže u studijama sa 500 dinara mjesečno.

Izdaci oko izrade spomen-ploče pok. Friedlu iznosili su oko 1500.— din, a izrada poprsja pok. Kesterčanku i Kozarcu 10.000.— din.

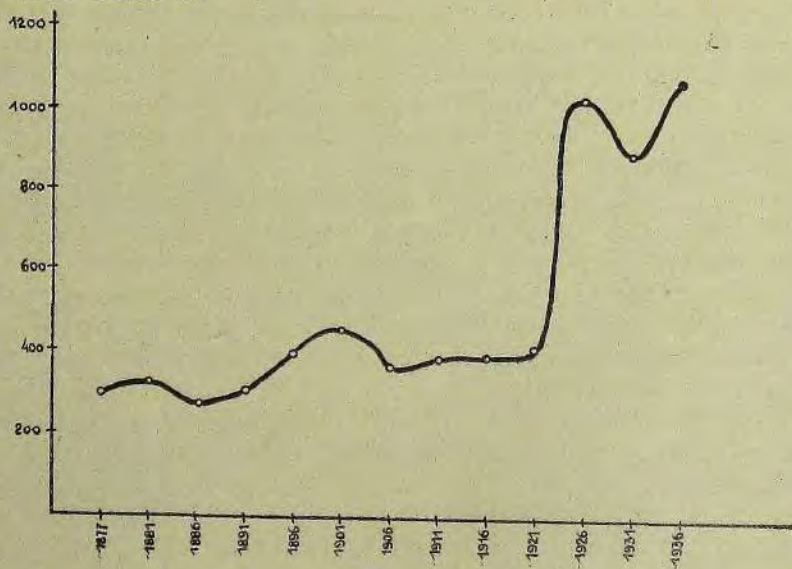
Kereškenjijeva zaklada iskazuje 38.580 dinara.

Iz njenih kamata podijeljeno je 700 dinara kao potpore siromašnim šumarskim udovima. Udruženje je tome dodalo iz svog budžeta 500.— dinara. Tako je svaka od 6 moliteljica dobila po 200.— dinara pred Božić 1935 godine.

Dužnost nam je da ovdje spomenemo, da je g. prof. Dr. Đ. Nenadić darovao Kereškenjijevoj zakladi 1.000.— dinara. Plemenitom darovatelju Uprava i ovim putem izražava svoju toplu zahvalnost.

Knjižnica Udruženja broji 1586 svezaka. Kroz minulu godinu obogaćena je za cca 40 novih djela. Ovdje nisu uračunati časopisi njih oko 60, kako domaći tako i strani, koje knjižnica prima u zamjenu za Šumarski List.

Udruženje sada broji 814 redovnih članova, 77 utemeljača, 10 članova dobrotvora, 2 počasna člana, 160 članova pomagača (studenti šumarstva). Ukupno 1063 članova.

Slika 6.

Broj članova od 1876 do 1936 god.

Prigodom 60-godišnjice iznosimo u slici 6 kretanje članstva kroz 60 godina t. j. od 1876 do 1936. Krivulja prikazuje broj članova. Konstruisana je na temelju ordinata u petogodišnjim razmacima. Od 1876 do 1921 pripada nekadašnjem Hrv.-slav. šum. društvu, kao prethodniku našeg Udruženja. Nekadašnji članovi t. zv. II razreda (lugari) kod konstrukcije nisu uzeti u obzir.

Šumarski List se štampa u nakladi od 1.200 primjeraka. List se otprema članovima, a osim toga u zamjenu redakcijama za 69 časopisa te na adrese 62 pretplatnika, kao poklon na 25 institucija.

Primljeno je u novo članstvo Udruženja 49 redovnih članova i 15 članova pomagača, ukupno 64 novih članova. Istupilo je 27 članova većinom zbog neplaćanja članarine. Umrlo je 11 članova.

*

* *

Ponovno naglašavamo, da je ovaj izvještaj samo nadopuna onome, što je već sadržano u zapisnicima odborskih sjednica u Šumarskom Listu. Čast nam je da skrenemo pažnju na te štampane zapisnike. Molimo članove da prije, nego što uđu u ocjenu rada Upravnog odbora, pročitaju i te zapisnike, koji su oštampani kako slijedi:

Sjednica Upravnog odbora J. Š. U.			Zapisnik sjednice je oštampan u Šumarskom Listu		
Broj	gdje je održana	Datum	Godina	Broj	Strana
I	Jelsa	18. IX. 1935	1935	11	530—531
II	Beograd	19. XII. 1935	1936	2—4	203—207
III	Zagreb	22. III. 1936	1936	5—7	336—339
IV	Split	12. i 13. VII. 1936	1936	8	444—451
V	Zagreb	2. IX. 1936	1936		Biće oštampano poslije ovog Izvještaja

Zapisnik prošlogodišnje Glavne skupštine oštampan je u Šumarskom Listu 1935 br. 11 str. 514—529.

Molimo Glavnu skupštinu da izvoli ovaj izvještaj uzeti do znanja i podijeliti razrješnicu Upravnom odboru.

Tajnik:

Nikola Neidhardt, v. r.

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen, v. r.

Bilanca Jugoslovenskog šumarskog udruženja u Zagrebu na dan 31 decembra 1935 godine

A K T I V A					P A S I V A				
	Din	p	Din	p	Din	p		Din	p
I Stanje blagajne:							I D u g o v a n j a :		
1. Gotov novac	14.450	48	14.450	48	544.919	13	Skupljene pripomoći za studente	30	-
2. Efekti i ulogi			530.468	65					
Ček-racuni kod poštanske štedionice Zagreb	1.027	46							
Obezbećnice investicionog 7% zajma	11.500	-							
Uložna knjižica I hrv. štedione broj 268721	135.826	24							
Uložna knjižica I hrv. štedione broj 273.117	107.270	81							
Uložna knjižica Grad. šted. broj 55.014	91.724	84							
Uložna knjižica Grad. šted. broj 66.628	42.749	30							
Uložna knjižica drž. hipotek. banke broj 822	38.046	-							
Uložna knjižica drž. hipotek. banke broj 4.309	30.801	-							
Uložna knjižica drž. hipotek. banke broj 1.891	71.523	-							
II Stanje potraživanja:			69.784	-	69.784	-			
1. Za članarinu redovitih članova	55.804	-							
2. Za članarinu članova pomagača	9.055	-							
3. Za preplatu na Sumarski list	1.200	-							
4. Za oglase u Sumarskom listu	3.725	-							
III Nekretnine:			2.450.000	-	2.450.000	-			
1. Kuća J. S. U. u Zagrebu, Vukočinoveva ulica br. 2.	2.450.000	-							
IV Pokretnine:			378.780	-	378.780	-			
1. Namještaj	22.410	-							
2. Biblioteka	64.770	-							
3. Muzei	291.600	-							
Ukupno	3.443.483	13	3.443.483	13	3.443.483	13		3.443.483	13

U Zagrebu, dne 31 decembra 1935 godine.

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen, prof. univ.

Nadzorni odbor:

Ing. Ante Pavlić, savjetnik Ban. upr.
Ing. Mija Lončar, viši savj. dir. šuma

Blagajnik:

Milan Drnčić, kr. šum. nadsavj. u p.

Stanje imovine i zaklada

Jugoslovenskog šumarskog udruženja krajem godine 1935.

A. Stanje imovine

Tekući broj	P r e d m e t	Vrijednost				Opaska
		koncem god. 1934		koncem god. 1935		
		Din	p	Din	p	
	A. Aktiva					
1	Blagajničko stanje u gotovom novcu	13.821	74	14.450	48	
	Blagajničko stanje u efektima . . .	508.827	86	530.468	65	
2	Inventar: namještaj	24.900	—	22.410	—	
	biblioteka	71.970	—	64.770	—	
	muzej	324.000	—	291.600	—	
3	Nekretnine: zgrada	2,450.000	—	2,450.000	—	
4	Potraživanja	75.363	—	69.784	—	
	Ukupna aktiva	3,468.882	60	3,443.483	13	
	B. Pasiva					
1	Dug	30	—	30	—	
	C. Rekapitulacija					
	a) Ukupna aktiva	3,468.882	60	3,443.483	13	
	b) Ukupna pasiva	30		30	—	
	Ostaje čista imovina 31 XII 1935	3,468,852	60	3,443.453	13	
	Prema prošloj godini imovina je manja			25.399	47	
B. Stanje zaklada						
	Kereškenjijeva pripomoćna zaklada	36.897	46	37.045	02	
	Literarna Borošićeva zaklada . .	15.218	11	15.387	12	
	Fond za propagandu šumarstva .	1.849	69	2.746	28	
	Fond za održanje glavn. skupština	20.343	89	20.569	90	

U Zagrebu, dne 31 decembra 1935 godine.

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen, prof. univ.

Blagajnik:

Milan Drnić, kr. šum. nadsavj. u p.

Nadzorni odbor:

ing. Ante Pavlič, savj. Ban. uprave

ing. Ilija Lončar, viši savj. dir. šuma

Razmjera primitka Jugoslovenskog šumarskog udruženja u Zagrebu godine 1935.

Tek. broj	N a s l o v r a č u n a	Budžetom predviđeno		Primljeno		Primljeno više		Primljeno manje	
		Dinara	p	Dinara	p	Dinara	p	Dinara	p
1	Članarina redovitih članova	70.000	—	70.761	—	761	—	—	—
2	Članarina članova pomagača	5.000	—	7.940	—	2.940	—	—	—
3	Članarina članova podupiratelja	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Doprinos članova dobrotvora	—	—	—	—	—	—	—	—
5	Članarina članova utemeljača	2.000	—	—	—	—	—	2.000	—
6	Preplata na šumarski List	10.000	—	6.967	—	—	—	3.033	—
7	Pristojba za oglase u šumarskom Listu	7.000	—	4.818	50	—	—	2.181	50
8	Pripomoći Ministarstva, banskih uprava itd.	5.000	—	8.000	—	3.000	—	—	—
9	Stanarina i prirezi za šumarski Dom	280.000	—	246.909	38	—	—	33.090	62
10	Kamati na uložene glavnice	24.000	—	12.180	04	—	—	11.819	96
11	Za prodane pojedine brojeve šumarskog Lista	500	—	962	—	462	—	—	—
12	Za prodane knjige	5.000	—	1.741	50	—	—	3.258	50
13	Nepredvidivi prihodi	2.000	—	30.548	50	28.548	50	—	—
14	Pripomoći za studente	500	—	—	—	—	—	500	—
Ukupno		411.000	—	390.827	42	35.711	50	53.883	58

U Zagrebu, dne 31. decembra 1935. godine.

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen, prof. univ.

Nadzorni odbor:

ing. Ante Pavlič, savj. Ban. uprave
ing. Ilija Lončar, viši savj. dir. šuma

Blagajnik:

Milan Driuč, kr. šum. nadsavj. u p.

Razmjera izdatka Jugoslovenskog šumarskog udruženja u Zagrebu za godinu 1935.

Tek. br.	N a s l o v r a č u n a	Budžetom predviđeno	Reduciranim budžetom	Razlika na manje reducirana	U god. 1935 izdano	Prema nereducir. budžetu		Prema reduciranom budžetu	
						manje	više	manje	više
1	Tisak Šumarskog Lista	95.000.—	85.000.—	10.000.—	81.074.75	13.925.25	—	3.925.25	—
2	Paušal urednika, tajnika i blagajnika	56.400.—	56.400.—	—	56.400.—	—	—	—	—
3	Nagrada namještenici	18.000.—	18.000.—	—	18.000.—	—	—	—	—
4	Nagrada podvorniku	2.400.—	2.400.—	—	2.400.—	—	—	—	—
5	Putni trošak tajnika i blagajnika	7.000.—	6.000.—	1.000.—	4.812.50	2.187.50	16.50	1.187.50	16.50
6	Trošak za reprezentaciju	3.000.—	3.000.—	—	3.016.50	—	—	—	—
7	Poštarina i taksene marke	8.000.—	6.000.—	2.000.—	5.404.50	2.595.50	—	595.50	—
8	Nabava stručnih knjiga i časopisa	5.000.—	2.000.—	3.000.—	2.331.—	2.669.—	—	—	331.—
9	Pisane potreštine	4.000.—	3.000.—	1.000.—	3.106.—	894.—	—	—	106.—
10	Honorar saradnicima Šumarskog Lista	20.000.—	16.000.—	4.000.—	14.342.50	5.657.50	—	1.657.50	—
11	30% nagrade sabiračima oglasa u Šumarskom Listu	500.—	500.—	—	—	500.—	—	500.—	—
12	Razne pripomoći i nagrade	1.000.—	1.000.—	—	999.54	46.—	—	46.—	—
13	Troškovi za održavanje glavne skupštine	4.000.—	4.000.—	—	2.566.—	1.433.55	—	1.433.55	—
14	Nabava inventara i popravaka dvorane	3.000.—	2.000.—	1.000.—	517.—	2.483.—	—	1.483.—	—
15	Podružnicama 10% od uplate članarine	5.000.—	5.000.—	—	2.840.—	2.160.—	—	2.160.—	—
16	Osigurnina za Šumarski Dom, knjižnicu i blagajnu	2.200.—	2.200.—	—	2.138.—	62.—	—	62.—	—
17	Poštanske štationice za manipulaciju čekova	400.—	400.—	—	372.70	27.25	—	27.25	—
18	Grižanje i rasvjeta društvenih prostorija	3.000.—	2.500.—	500.—	2.561.75	438.30	—	—	61.70
19	Okrušnom uredu za osiguranje radnika	1.200.—	1.200.—	—	1.271.20	—	71.20	—	71.20
20	Čišćenje snijega, podova, nabavka materijala	600.—	600.—	—	702.75	—	102.75	—	102.75
21	Telefonska pristojba	1.200.—	1.200.—	—	1.400.—	—	200.—	—	200.—
22	Taksa na oglase u Šumarskom Listu	1.000.—	1.000.—	—	1.045.—	—	45.—	—	45.—
23	Udržavanje kuće Šumarski Dom	2.000.—	2.000.—	—	5.874.—	—	3.874.—	—	3.874.—
24	Putni troškovi odbornicima i revizionom odboru	20.000.—	16.000.—	4.000.—	13.258.50	6.741.50	—	2.741.50	—
25	Porezi, prirezi, kuluk za Šumarski Dom	105.000.—	89.500.—	15.500.—	89.387.50	15.612.50	—	112.50	—
26	Nagrade i potpore piscima za stručna djela	3.000.—	—	3.000.—	—	3.000.—	—	—	—
27	Nepredvidljivi izdaci	4.000.—	4.000.—	—	40.409.50	—	36.409.50	—	36.409.50
28	Svetosavske književne nagrade za đake	1.000.—	1.000.—	—	500.—	500.—	—	500.—	—
29	Članarina za udruženja, saveze i novine	1.000.—	1.000.—	—	940.—	60.—	—	60.—	—
30	Dvije stipendije za studente Zagreb, Beograd	10.000.—	10.000.—	—	9.000.—	1.000.—	—	1.000.—	—
31	Depozitu za temeljni popravak Šumarskog Doma	5.000.—	5.000.—	—	—	5.000.—	—	5.000.—	—
32	Pripomoći studentima od sabiranja	500.—	500.—	—	—	500.—	—	500.—	—
33	Doprinosi Kerešnjijskoj zakladi	10.000.—	—	10.000.—	—	10.000.—	—	—	—
34	Doprinosi Borošićevoj zakladi	5.000.—	—	5.000.—	—	5.000.—	—	—	—
35	Za propagandu šumarstva	2.600.—	2.600.—	—	1.831.75	768.25	—	768.25	—
Ukupno		1411.000.—	1346.500.—	64.500.—	368.503.39	83.215.56	40.718.95	19.214.26	41.217.65

U Zagrebu, dne 31 decembra 1935 godine.

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen, prof. univ.

Nadzorni odbor:

ing. Ante Pavlič, savj. Ban. uprave

ing. Ilija Lončar, viši savj. dir. šuma

Blagajnik:

Milan Drnić, kr. šum. nadsavj. u p.

PRIMICI: Predlog budžeta Jugoslovenskog šumarskog udruženja za godinu 1937.

Stavka	Oznaka predmeta	Za godinu 1937 predlaže se		Za godinu 1936 odobreno		Prema budžetu za godinu 1936 predlaže se				Za godinu 1935 primijeno		Za godinu 1937 odobreno		Opaska
		Din	p	Din	p	više		manje		Din	p	Dinara		
						Din	p	Din	p					
1	Članarina članova redovitih	70.000	—	70.000	—	—	—	—	—	70.761	—	—	—	
2	Članarina članova pomagača	5.000	—	5.000	—	—	—	—	—	7.940	—	—	—	
3	Članarina članova podupiratelja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	Doprinos članova dobrotvora	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5	Članarina članova utemeljača	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
6	Pretplata za šumarski list	7.000	—	7.500	—	—	—	500	—	6.967	—	—	—	
7	Pristojba za Oglase u šumarskom listu	5.000	—	5.000	—	—	—	—	—	4.818	50	—	—	
8	Pripomoći	7.000	—	7.000	—	—	—	—	—	8.000	—	—	—	
9	Stanarine i prirezi na šumarski Dom	250.000	—	250.000	—	—	—	—	—	246.909	38	—	—	
10	Kamati na uloženu glavnicu	15.000	—	15.000	—	—	—	—	—	12.180	04	—	—	
11	Za prodane pojedine brojeve šumarskog lista	1.000	—	300	—	700	—	—	—	962	—	—	—	
12	Za prodane knjige	2.000	—	3.000	—	—	—	1.000	—	1.741	50	—	—	
13	Sabrane pripomoći za studente	300	—	500	—	—	—	200	—	—	—	—	—	
14	Nepredvidljivo	10.000	—	10.000	—	—	—	—	—	30.548	50	—	—	
	Ukupno	372.300	—	373.300	—	700	—	1.700	—	390.827	—	—	—	

U Zagrebu, dne 10. jula 1936.

Za upravni odbor:

Pretsjednik:

Dr. Josip Balen v. r.

Tajnik:

Dr. Nikola Neidhardt v. r.

IZDACI: Predlog budžeta Jugoslovenskog šumarskog udruženja za godinu 1937.

Stavka	Oznaka predmeta	Za godinu 1937 predlaže se		Za godinu 1936 odobreno		Prema budžetu za godinu 1936 predlaže se				Za godinu 1935 izdano		Za godinu 1937 odobreno		Opaska
		Din	p	Din	p	Din	p	Din	p	Din	p			
												više	manje	
1	Tisak Šumarskog Lista	85.000	—	85.000	—	—	—	—	—	81.074	75	—	—	
2	Pausal urednika, tajnika i blagajnika	43.200	—	50.400	—	—	—	7.200	—	56.400	—	—	—	
3	Nagrada namještenici	18.000	—	18.000	—	—	—	—	—	18.000	—	—	—	
4	Nagrada podvorniku	2.400	—	2.400	—	—	—	—	—	2.400	—	—	—	
5	Putni trošak tajnika i blagajnika	6.000	—	6.000	—	—	—	—	—	2.812	50	—	—	
6	Troškovi za reprezentaciju	3.000	—	3.000	—	—	—	—	—	3.106	50	—	—	
7	Poštarina i taksene marke	6.000	—	6.000	—	—	—	—	—	5.404	50	—	—	
8	Nabava i uvez stručnih knjiga i časopisa	5.000	—	2.000	—	—	—	—	—	2.331	—	—	—	
9	Pisaće potrepštine	3.000	—	3.000	—	—	—	—	—	3.106	—	—	—	
10	Honorari saradnicima Šumarskog Lista	16.000	—	16.000	—	—	—	—	—	14.342	50	—	—	
11	25% nagrade sabiračima oglasa	500	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
12	Razne pripomoći i nagrade	1.000	—	1.000	—	—	—	—	—	999	54	—	—	
13	Troškovi za održavanje glavnih skupština	4.000	—	4.000	—	—	—	—	—	2.566	45	—	—	
14	Nabava inventara i popravak dvorane	5.000	—	8.000	—	—	—	3.000	—	517	—	—	—	
15	Podružnicama 10% tangente od uplate članarine	5.000	—	5.000	—	—	—	—	—	2.840	—	—	—	
16	Osigurnina za Šum, Dom, blagajnu i knjižnicu	2.200	—	2.200	—	—	—	—	—	2.138	—	—	—	
17	Poštanskoj štedionici za manipulaciju čekova	400	—	400	—	—	—	—	—	372	75	—	—	
18	Grijanje i rasvjeta uredskih prostorija	2.500	—	2.500	—	—	—	—	—	2.561	70	—	—	
19	Okrugnom uredu ili Merkuru za osiguranje	1.200	—	1.200	—	—	—	—	—	1.271	20	—	—	
20	Čišćenje snijega, podova itd.	600	—	600	—	—	—	—	—	702	75	—	—	
21	Telefonska pristojba	1.200	—	1.200	—	—	—	—	—	1.400	—	—	—	
22	Taksa za-oglasu u Šumarskom Listu	1.000	—	1.000	—	—	—	—	—	1.045	—	—	—	
23	Udržavanje i manji popravci Šumarskog Doma	5.000	—	2.500	—	—	—	—	—	5.874	—	—	—	
24	Putni troškovi odbornika i revizionog odbora	16.000	—	16.000	—	—	—	—	—	13.258	50	—	—	
25	Porezi, prirezi, kuluk za Šumarski Dom	90.000	—	90.000	—	—	—	2.500	—	89.387	50	—	—	
26	Nagrade piscima	1.000	—	1.000	—	—	—	—	—	40.409	50	—	—	
27	Nepredviđeni izdaci	10.000	—	10.000	—	—	—	—	—	500	—	—	—	
28	Svetosavske književne nagrade	1.000	—	1.000	—	—	—	—	—	940	—	—	—	
29	Članarina za Udruženja, Saveze i novine	1.300	—	1.000	—	—	—	300	—	—	—	—	—	
30	Dvije stipendije za studente Zagreb, Beograd	10.000	—	10.000	—	—	—	—	—	9.000	—	—	—	
31	Pripomoći studentima od sabiranja	500	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
32	Doprinos Kereškenjičeve pripomoćne zaklade	1.700	—	500	—	—	—	1.200	—	—	—	—	—	
33	Doprinos Borošičeve pripomoćne zaklade	1.200	—	500	—	—	—	700	—	—	—	—	—	
34	Za propagandu šumarstva	12.000	—	10.000	—	—	—	2.000	—	1.831	75	—	—	
Ukupno		361.900	—	362.400	—	—	—	9.700	—	368.503	39	—	—	

U Zagrebu, dne 10 jula 1936.

Pretsjednik:
Dr. Josip Balen v. r.

Za upravni odbor:

Tajnik:
Dr. Nikola Neidhardt v. r.

Članovi Glavne uprave Jugoslovenskog šumarskog udruženja

Počasni pretsjednik:

Barun **Milan Turković**, veleposjednik i industrijalac itd., Sušak.

Pretsjednik:

Dr. ing. **Josip Balen**, redov. profesor univerziteta, Zemun.

Potpretsjednici:

Ing. **Lenarčić Milan**, veleposjednik i industrijalac, Ribnica na Pohorju.

Dr. ing. **Petrović Dragoljub**, viši savjetnik Ministarstva šuma, Beograd.

Tajnik:

Dr. ing. **Nikola Neidhardt**, docent univerziteta, Zagreb.

Blagajnik:

Drnić Milan, šumarski nadsavjetnik u p., Zagreb.

Odbornici:

Ing. **Babić Bogdan**, v. d. direktora Direkcije šuma, Sarajevo.

Ing. **Baranac Slobodan**, v. sekretar Ministarstva šuma i rudnika, Beograd.

Begić Juraj, savjetnik Direkcije šuma, Banjaluka.

Ing. **Beltram Vladislav**, šef šum. uprave, Morović.

Ing. **Borošić Josip**, viši savjetnik Min. šuma, Beograd.

Ing. **Jasić Dušan**, direktor šuma, Bjelovar.

Ing. **Marković Ljubomir**, v. d. direktora Direkcije šuma, Skoplje.

Ing. **Mihaliček Nikola**, savjetnik Direkcije šuma, Sarajevo.

Ing. **Miklau Otmar**, šum. nadupravitelj, Brežice.

Ing. **Pahernik Franjo**, veleposjednik, Vuhred.

Dr. ing. **Petračić Andrija**, redovni profesor univerziteta, Zagreb.

Ing. **Premužić Ante**, viši savjetnik Kr. banske uprave, Zagreb.

Ing. **Prpić Pero**, direktor šuma, Sušak.

Ing. **Smilaj Ivan**, šum. savjetnik brodske imovne općine, Vinkovci.

Ing. **Stjepanović Ljubomir**, šef šum. uprave, Bos. Dubica.

Zamjenici:

Ing. **Savić Jovan**, šum. savjetnik, Beograd.

Ing. **Anić Milan**, asistent univerziteta, Zagreb.

Ing. **Španović Teodor**, savjetnik Direkcije šuma, Sarajevo.

Dražić Juraj, viši šum. savjetnik u p., Zagreb.

Nadzorni odbor:

Ing. **Premužić Andrija**, šef šum. odsjeka Kr. banske uprave, Sarajevo.

Ing. **Lončar Ilija**, viši savjetnik Direkcije šuma, Zagreb.

Ing. **Manojlović Branko**, viši šum. savjetnik, Jasenak.

Ing. **Pavlić Ante**, savjetnik Banske uprave, Zagreb.

Zamjenici nadzornog odbora:

Ing. **Abramović Ante**, viši šum. savjetnik Kr. banske uprave, Zagreb.

Ing. **Janković Miloš**, viši šum. pristav, Banjaluka.

Urednik Šumarskog Lista:

Dr. ing. **Levaković Antun**, profesor univerziteta, Zagreb.

